

Boldogházi ÍREK

*Jászboldogháza Község
időszakos lapja*

**POLGÁRMESTERI
H I V A T A L**
5144 Jászboldogháza
Rákóczi u. 27.

Tel.: 06 (57) 460-023
faluujisag@jaszboldoghaza.hu
www.jaszboldoghaza.hu

2015. OKTÓBER

16. ÉVFOLYAM

5. SZÁM

250 Ft

A TARTALOMBÓL

Ingyenes szűrőprogram
50 éves osztálytalálkozó
Gazdálkodók figyelmébe

2. old.
9. old.
14. old.

Szerenád
Boldogházán itthon
Szent Vendel szobrok

21. old
20. old
27. old

Tájékoztató

Önkormányzati ülésekről, aktualitásokról

Tisztelt Jászboldogházai Lakosok!

Tisztelettel tájékoztatjuk Önöket, hogy **2015. november 7-én** a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Önkormányzat és Jászboldogháza Község Önkormányzata **ingyenes** egészségügyi szűrőprogramot szervez az Önök részére.

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Közgyűlés 2009-ben döntött arról, hogy segítséget nyújt a megye 2000 fő alatti népességszámú településein élők számára egészségük megőrzése, a jelenleg még nem ismert betegségek időben történő felismerése érdekében. Annak tudatában, hogy a kistelepülésen élők számára sokkal nehezebb eljutni szakorvosi rendelőbe, az Önök településén is megszervezi az egészségügyi szűrőprogramot.

Fontos az is, hogy a résztvevők számára ez ne kerüljön pénzbe, ezért ennek költségeit a megyei önkormányzat fizeti ki.

Helye: Művelődési Ház (5144 Jászboldogháza, Rákóczi u. 9.)

Az egészségügyi szűrőprogram keretében a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Hetényi Géza Kórház-Rendelőintézet szakdolgozói megméri a résztvevők vérnyomását, a koleszterin és vércukor szintjét, a haskörfogatát, testsúlyát, meghatározzák a triglicerid szintjét és megállapítják a testtömegindexét. Ezek olyan adatok, amelyek a szív- és érrendszer állapotát mutatják be. Az így nyert adatokat belgyógyász szakorvos értékeli.

Emellett **szemész-, urológus és bőrgyógyász szakorvosi vizsgálatokon** is részt vehetnek az érdeklődők.

A vizsgálatok eredményeit a település háziorvosa rendelkezésére bocsátják a szűrést végző szakemberek. Ezeket a vizsgálati eredményeket az Ön gyógyításában tudja felhasználni háziorvosa.

Kérjük Önt, hogy a szűrésen vegyen részt! Családtagjait, barátait, ismerőseit segítsen meggyőzni, hogy az egészségügyi szűrőprogramon vegyenek részt.

Az ingyenes szűrési vizsgálat érkezési sorrendben délelőtt lesz. A pontos időpontról plakáton értesítjük majd a lakosságot.

Szűcs Lajos

Tisztelt Ebtartók!

Jászboldogháza község közigazgatási területén az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény 42/B.§ alapján 2015. október 20. napja és 2015. december 31. napja között

EBÖSSZEÍRÁST RENDELEK EL.

Az ebösszeírást a jegyző által megbízott három főből álló bizottság végzi az ingatlanok felkeresésével. A bizottság tagjai egy, a jegyző által aláírt megbízólevéllel rendelkeznek.

Az összeírás során ebenként egy - az önkormányzat honlapján megtalálható -, adatlap kitöltésére, valamint az ebek fényképezésére kerül sor. A felvett adatlapok a tulajdonos aláírásával érvényesek.

Az összeírás során azon ingatlanok tulajdonosai is kötelesek nyilatkozni, akik nem ebtartók.

Felhívom a figyelmet arra, hogy az adatszolgáltatási kötelezettség nem teljesítése esetén állatvédelmi bírság kiszabására kerül sor, melynek összege minimum 30 000.-Ft. Az ebtulajdonosok az összeírást követően is kötelesek az adatokban bekövetkezett változásokat, szaporulatot bejelenteni.

Felhívom az ebtartók figyelmét arra is, hogy 2013. január 01-től a négy hónapnál idősebb ebeket transzponderrel (mikrochippel) megjelölve lehet csak tartani. Amennyiben az ebtartó e kötelezettségének nem tesz eleget, minimum 45 000.-Ft állatvédelmi bírsággal sújtható.

Kérem, hogy segítsék munkánkat, és az adatszolgáltatási kötelezettségüknek tegyenek eleget.

Segítő együttműködésüket előre is köszönöm.

Jászboldogháza, 2015. október 13.

*Dr. Dinai Zoltán sk.
jegyző*

2016. évi Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjpályázat

Jászboldogháza Önkormányzata az Emberi Erőforrások Minisztériumával együttműködve ezennel kiírja a 2015. évre a Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjpályázatot.

Felsőoktatási hallgatók számára a 2015/2016. tanév második és a 2016/2017. tanév első félévére vonatkozóan ("**A**" típusú kiírás), illetve felsőoktatási tanulmányokat kezdeni kívánó fiatalok számára ("**B**" típusú kiírás) letölthető honlapunkról.

A pályázatbeadáshoz a Bursa Hungarica Elektronikus Pályázatkezelési és Együttműködési Rendszerében (a továbbiakban: EPER-Bursa rendszer) pályázói regisztráció szükséges, melynek elérése:

<https://www.eper.hu/eperbursa/paly/palybelelep.aspx>

A regisztrációt követően lehetséges a pályázati adatok feltöltése a csatlakozott önkormányzatok pályázói részére. A személyes és pályázati adatok feltöltését követően a pályázati űrlapot kinyomtatva és aláírva a települési önkormányzathoz kell benyújtani **2015. november 9-ig**. A pályázat csak a pályázati kiírásban meghatározott csatolandó mellékletekkel együtt érvényes. A pályázati kiírásban meghatározott valamely melléklet hiányában a pályázat formai hibásnak minősül. A benyújtott pályázatok befogadását az önkormányzatnak az EPER-Bursa rendszerben igazolnia szükséges. A nem befogadott pályázatok a bírálatban nem vesznek részt. Jászboldogháza, 2015. október 5.

Jászboldogháza Községi Önkormányzat

KORSZERŰ HULLADÉKGAZDÁLKODÁS A JÁSZBERÉNYI ÉS DÉL-HEVESI TÉRSÉGBEN

A korszerű hulladékgazdálkodás lényege nagyjából négy alapelvben foglalható össze:

- A hulladékképződést, hacsak lehet, meg kell előzni
- Ami mégis keletkezik, annak a mennyiségét és veszélyességét csökkentünk
- Amit lehet, minél nagyobb arányban hasznosítsunk
- Amit nem lehet hasznosítani, azt pedig környezetkímélő módon ártalmatlanítsuk

33 település mintegy 125 ezer lakóját érinti az a regionális hulladékgazdálkodási program, amely 2015-ben teljesedhet ki a jászberényi és a dél-hevesi kistérségben. Az Európai Unió támogatásával megvalósuló fejlesztés során hulladékudvarok épülnek, bevezetik a házhoz menő szelektív hulladékgyűjtést.

TÁPANYAG A TERMÉSZET LABORATÓRIUMÁBÓL

A kukába kerülő háztartási hulladéknak körülbelül egyharmadából — külső beavatkozás nélkül! — növényeink számára nélkülözhetetlen tápanyagot készít a természet laboratóriuma. Az összegyűjtött, komposztálásra alkalmas hulladékot a talajban lakó apróbb-nagyobb élőlények, baktériumok, gombák, férgek, rovarok - teljesen átalakítják: a fűhulladékból, krumplihéjből, ágnyesedékből stb. munkájuk révén komposzt - azaz csodás tulajdonságokkal rendelkező humusz keletkezik. Hogyan?

A konyhában nap mint nap keletkező zöldhulladék komposztálásához egy vagy inkább két komposztáló tartályra vagy ládára van szükség. Ezek a fából vagy műanyagból készült alkalmatlanságok megfelelő körülményeket teremtenek a komposztálódáshoz. Mi kell ehhez?

Hogy a tartály alul, a talaj felé nyitott legyen - itt jutnak be a talajban lakó élőlények. Hogy legyenek légzőnyílások a paláston: az élőlényeknek levegőre van szükségük (oxigén,

nitrogén). Hogy a tartály oldalról és — tetővel -- felülről zárt legyen: ne szökjön el hamar a nedvesség belőle, és télen se tegyen benne túl hideg. A levehető tető segít az anyagot olykor megkeverni, és ha kész, kitermelni, ez az idő akár öt hat hónap alatt eljőhet, különösen ha az anyagokat aprítva helyezzük a tartályba. Kitermeléskor rostáljuk át az anyagot, és virágföld minőségű anyaghoz jutottunk, gyakorlatilag ingyen.

MI KERÜLHET A KOMPOSZTÁLÓ EDÉNYBE?

A kerti hulladékból: levágott fű, összegereblyézett falevelek, avar, a fenyők elhullajtott tűlevelei, széna, szalma, a metszés után maradt vékonyabb ágak, gallyak, elszáradt virágok, hullott gyümölcsök stb. Sőt: a közvélekedéssel ellentétben még diólevélből is — az abban valóban meglevő gátló anyagok komposztálódásnál lebomlanak.

A konyhából és a háztartásból: krumplihéj, hagyma- és uborkahéj, a gyümölcsök héja, csutkája. Zöldség- és gyümölcs-maradványok, kávézacc (a kávéfilterrel együtt), a kifőtt tea-levelek, tojáshéj, a szobanövények elszáradt részei, a kandelóban, kályhában összegyűlt fahamu (ebből köbméterenként nem több, mint 2-3 kg) természetes, festetlen papír (pl.: tojástartó).

De a kertből nem kell feltétlenül mindent összegyűjtenünk... Ha rendszeresen vágjuk a fűvet, nem kell összegyűjtenünk: hagyjuk ott; és az eredeti helyén fog komposztálódni. Így visszajuttatja a tápanyagot a fű gyökereihez. Az őszi avart sem kell mindenáron összegereblyézni, hiszen tavaszra nagyrészt elbomlanak a fák tövében. Sőt: a levágott fűvet vagy az avart gereblyével ráhúzhatjuk a bokrok tövére, ahol természetes takaró- (ún. mulcs-) anyagnak elbomlik — de addig is óvja a talajt a kiszáradástól és a gyomosodástól.

Felhívjuk a lakosaink figyelmét,

ha szeretnének komposztáló edényt, akkor igényükkel keressék a Polgármesteri Hivatalban Sós Boglárkát. Időpont egyeztethető az alábbi telefonszámon: 0670/492-0593

A migránsok hozzák az új életet?

A migránsokról szóló hírözönben nehéz eligazodni. Kicsoda vagy mi-csoda indította útjára ezt a nagy embertömeget, és mi lehet a vége a népvándorlásnak?

Szobám sarkában ülve meg sem kísérelem, hogy erre a kérdésre választ adjak. Szívemben hordok azonban két beszélgetést, amelyek illenek a mai helyzetre, és ezeket szeretném megosztani.

Aradon még segédlelkész voltam papi pályám kezdetén, amikor káplántársammal beszélgetve valahogyan előkerült a kérdés: mi lesz Erdélyből, Romániából, ha így szaporodnak a cigányok? Akkoriban még kevés közöm volt Magyarországhoz, és nem ennek az országnak a jövője foglalkoztatott. És káplántársam ezt mondta:

Látod, ott volt a nagy egyiptomi kultúra. Kifejlődött, nagyon kényelmes, kellemes életkörülményeket dolgoztak ki maguknak, és ahogy egyre mélyebben keresték az élet örömeit, egyre kevesebb gyermek született, és legyengültek, kis népek elfoglalták a területeiket, és újfajta, keményebb, de élettel telibb módon folytatták az életet. És ugyanez történt a Római Birodalommal is. Eljutottak az élvezetek csúcsára, nem volt helye gyermekeknek, elgyen-

gültek, jöttek a barbárok, és a maguk erőforrásaival folytatták itt az életet. A kultúrákkal is úgy van, mint az emberi élettel a maga különböző szakaszaival: növekszik, küzd, épít, lassan megnyugszik, élvezi munkáinak örömteli gyümölcseit, majd elmegy a világból, és helyét új nemzedék foglalja el. Európa kultúrája igenis gazdag az emberi vágyak, élvezetek kiszolgálásában, a gyermekeknek nincs sok értelme a családokban, és ez annak a jele, hogy az európai kultúrát valami más fogja felváltani, lehet, hogy éppen a cigányoké.

Nem sokkal később, a páduai minorita ferences noviciátusban egyik atya a reményről tartott előadást. És azt mondta: Fiúk, higgyétek el nekem, a jövő Egyháza Afrikáé. Ott jártam, és tudjátok mit láttam? Rendtlenséget, szemetet, bűdösséget, összevisszaságot. Ugyanakkor rengeteg gyermeket az utcán, és mindenki ajkán mosolyt. És amikor itt-hon, Rómában leszálltam a repülőről, mit láttam? Ragyogó tisztaságot, csillogó környezetet, illatos világot. Viszont sehol egy gyermek, és mindenki lebiggyesztett ajakkal, magába fordulva igyekezett valahová. Tudjátok, a két kép között mi a különbség? A REMÉNY. Annak az afrikai

embernek van mit várnia a holnap-tól. Lehet, hogy hozzájut egy akkora darab kenyérhez és húshoz, mint a tenyere, és az hihetetlen örömmel fogja eltölteni. De én ebben a világban mire várjak? Mit reméljek? Még mielőtt eszembe jutna bármi, máris ledugják a torkomon, és nem marad más, mint hogy kiszolgáljam életem kényszerhelyezeteit. És hiába van NATO, és hiába a legmodernebb fegyverek, a végén egy dolog fog dönteni: aki van, az van, és aki nincs, az nincs.

Közel huszonöt évesek ezek a beszélgetések. Nem tudom, hogyan lehet megoldani a migráns ügyet, hogyan lehet megvédeni szép, békés, nyugodt életünket, de vannak, akik rég látják, hogy ami most zajlik, az valamiképp az élet rendje.

Imádságainkban nem saját kis érdekeinkért kell könyörögnünk, hanem abban kell segítséget kérnünk, hogy valamiképp a mennyei Atya szemével tudjuk szemlélni a világot, és tudjuk elfogadni: ezek az emberek is Isten teremtményei, és azt a jót keresik, amit tanítottak nekik, ahogyan mi is azt keressük egész életünkben.

*Csergő Ervin
plébános*

Bemutakoznak az egyházi képviselők

Keresztényi neveltetésből adódóan már nem tudnám elképzelni az életemet hitbeli gyökerek nélkül. Úgy gondolom, hogy keresztényként a mindennapi feladatokat jobban el tudom végezni, és az előttem lévő akadályokat a hitem segítségével jobban le tudom küzdeni.

A képviselői tisztség megtiszteltetést jelent, hogy hid lehetek a hívó ember és a plébános között. Munkát, hogy tempomunk kívül-belül szép maradjon. Felelősséget, hogy gondolataimmal és munkámmal előmozdíthatom egyházközségünk életét.

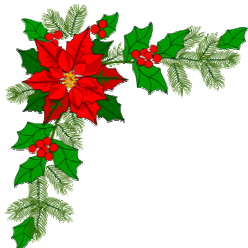
Darók István

18. éves koromig szüleim megadták a lehetőséget arra, hogy saját értelmem és szabad akaratom szerint válasszak hitet. Nagyszüleim voltak számomra ebben az etalon: Jézus Krisztusba vetett katolikus hitük átsegítette őket a XX. század történelmének minden embert nyomorító, és reményt romboló időszakain (hadifogság, tévesztés, stb.). Úgy vélem, az én gyerekeimet sem a drákói szigor fogja a hit felé terelni.

Számomra nagyon fontos hogy a képviselői munka során tartsuk fenn a helyi hagyományainkat, és tudjunk nyitni úgy ahogy Ferenc Pápa is teszi a világ felé: tenni az egyházat barátságossá.

Horváth Péter:

Tisztelt Boldogházi lakosok!

Közös ünneplésre hívjuk Önöket!

A Faluvédő és Szépítő Egyesület az előző évekhez
hasonlóan ismét készül

a karácsonyváró adventi ünnepségre,

melyre szeretettel várjuk a község lakosságát és minden kedves érdeklődőt.

Rendezvényünk várható ideje **2015. december 20.**

advent negyedik vasárnapja,

helyszíne a Szent Vendel tér.

Várjuk a régi és új kézművesek jelentkezését,

mellyel a karácsonyi vásárt szeretnénk minél színesebbé és hangulatosabbá tenni.

Az ünnepség végén szokásos megvendégeléshez szívesen fogadunk felajánlásokat, illetve az előző
évekhez hasonlóan a díszítéshez **fenyőt, fenyőágakat.**

Ünnepeljünk együtt, hangolódjunk rá közösen az év legszebb ünnepére, a karácsonyra.

Tisztelettel:

Faluvédő és Szépítő Egyesület

EMLÉKEZZÜNK EGYÜTT...

elhunyt tanítóinkra, valaha köztünk élt és máshol nyugvó családtagjainkra,
barátainkra, ismerőseinkre.

**Találkozzunk 2015. november 1-jén, vasárnap 14 órakor
a temetői emlékoszlopoknál.**

Az eltávozottak emléke legyen áldott,
pihenésük csendes.

Szívünkben őrizzük őket!

Mindenkit vár a BOLDOGBT Egyesület

Tápiói búcsú 2015

Négy évvel ezelőtt, 2012-ben került felújításra az egykori tápiói templom melletti kereszt, és ebben az évben készült el a régi iskolai emlékhely. A tápiói búcsú napja szeptember 8. Kisboldogasszony napja - a tápiói emberek nyelvén ez a *Kisasszony napi búcsú*. Nagy ünnep volt ez régen, a tanyákat körbemeszték, eljöttek a távoli rokonok, ebédre elmaradhatatlan volt a tyúkhúsleves, a birkapörkölt és a finom bor, amit a homokról hoztak, mivel a Tápióban nem termett meg a szőlő.

Kocsis Imre bácsi és Bózsó László elhatározták, hogy a szépen felújított emlékhelyen több évtized kihagyás után újra megtartják a tápiói búcsút. Meghívásukra szép számmal jöttek össze a helybeli és távol élő családok. A szentmise után a régi hagyomány szerint birkapörkölt ebéd várta az összegyűlt, régi tápiói lakosokat és azok utódait. Az első „nagy találkozás” után a jelenlévők elhatározták, hogy minden évben összejönnek Kisasszony napján, hogy megemlékezzenek régi lakóhelyük ünnepéről. Ezzel megteremtették az alapját, hogy újra ünnep legyen ez a nap.

A tápiói búcsú idén immár negyedik alkalommal került megrendezésre. A zuhogó eső miatt a művelődési ház adott otthont a jeles eseménynek, ahol megtelt a nagyterem az ünneplőkkel.

A helyieken túl eljöttek az ország szinte minden részéről: Budapest, Debrecen, Kenderes, Zagyvarékas, Újszász, Jászberény - mert találkozni akartak... Mindenki hozzájárult valamivel a rendezvényhez. Volt, aki süteményt hozott, az egyik család pedig egy csodálatos égetett tortát, mely a régi tápiói templomot formázta meg. Mások italt, sört, bort, házipálinkát, üdítőt, készre lefőzött kávé, ásványvizet hoztak. Minden évben más-más család ajánlja fel az ebéd alapanyagát, a birkát. Sokan munkájukkal nyújtanak segítséget a terítéshez, tálaláshoz, mosogatáshoz. Ilyen példás összefogással valósult meg idén is a jó hangulatú találkozó. Az idősebb résztvevők hetekkel előbb megkezdtek a készülődést, például a savanyúságot is házilag készítik.

A program szokás szerint szentmisével kezdődött, melyet a helyi katolikus templomban Csörgő Ervin plébános úr celebrált. Kisádám Péter ötlete alapján az egykori tápiói templom fotójáról másolat készült, és a mise után mindenki kapott egyet a találkozó emlékére, ami nagyon kedves gesztus volt.

Az ebédet, a finom birkapörköltet Káposztás István és Tóth

László főzte a vendégek nagy meglegedésére. Hogy mi az igazán finom, kellemesen csípős pörkölt titka? Minden bográcsba egy üveg Erős Pista! - Káposztás Pista így vallja.

A találkozón a beszélgetés mellett, előkerült a tangóharmónika, jókedvű mulatásra, nótázásra is sor került.

Mi, volt tápióiak hálával tartozunk Kocsis Imre bácsinak és Bózsó Lászlónak, hogy létrehozták az első találkozót, a régi tápiói búcsú helyén. Köszönjük idősebb Baranyi Istvánnak (Vasút u.) és társainak, hogy a keresztet és az iskolai emlékhelyet, illetve környezetüket egész évben rendben tartják, és gondoskodnak arról, hogy mindig legyen virág az ott lévő vázákban. Kívánjuk nekik, hogy még sokáig erőben, egészségben végezzék ezt a munkát, és hogy együtt ünnepelhesük a Kisasszony napi búcsút. A találkozó eddig minden évben a jó időnek köszönhetően - a mostani kivételével - a Tápióban volt megtartva. Továbbra is kitartunk az eredeti elhatározás mellett, hogy a búcsút a régi helyén kell megtartani. A TÁPIÓBAN, ahová olyan jó kimenni..., amely még ma is, annyi év távlatában sok-sok embert hoz össze, sok-sok emléket idéz fel, és ezekkel a találkozókkal még szorosabbá köti a kapcsolatokat, a barátságot.

Egy volt tápiói lakos: Szűcs Gergely

Csikosi búcsú – 2015

MEGFOGADTUK – MEGÍGÉRTÜK – MEGTARTOTTUK

2014. október 14-én állítottak emlékhelyet a csikosi iskolának, és ekkor szentelték fel az újjáépített csikosi keresztet. A kereszt mellett régen állt egy kis kápolna, amit Szűz Mária, mint Rózsafüzér Királynője tiszteletére szenteltek fel, és a

búcsúját október első vasárnapján tartották. Elhatároztuk, hogy felelevenítjük a csikosi búcsú hagyományát. Már tavaly is itt szeretnénk volna ünnepelni, de az időjárás közbeszólt. Idén október 3-án Nagy László és Szaszko Sándor szervezésével, Csergő Ervin plébános úr közreműködésével megvalósult ez a szép gondolat.

Közel 50 év után a régi helyen ünnepelhetünk, és az oltárképre tekintve átérezhettük, amit valaha a kis kápolnában éltek meg a hí-

Fotók: Kispálné Baranyi Aranka

vek. Mindez ragyogó jó idő kíséretében történt, ami még jobban összehozta a 60-80 fős kis csapatot, elindította az emlékezést, és átélhettük az összetartozás érzését.

A búcsúhoz illő módon, közös ebéden is részt vettünk, utána pedig sokáig beszélgettünk, vidáman töltöttük a délutánt. Végül pedig így búcsúztunk: *Jövőre ugyanitt!*

Mártáné Besenyi Magdolna

Tisztelt Boldogháziak, Tisztelt Támogatóink!

Tisztelt Adófizető!

Szeretnénk köszönetet mondani azoknak, akik adójuk 1 %-át a **Faluvédő és Szépítő Egyesületnek** ajánlották. Ily módon hozzájárultak munkánk eredményességéhez. Az Önök felajánlásainak segítségével, a Faluvédő és Szépítő Egyesület számlájára 77 ezer forintot utalt az APEH.

Ez a felajánlás, ez az összeg segít abban, hogy egy-egy elképzelésünket megvalósítsuk, gazdagítva, szépítve vele községünket. Hálásak vagyunk az adófelajánlásokért és minden segítségért, mert ez azt is jelenti, hogy örömmel fogadják kezdeményezéseinket, szívesen vesznek részt rendezvényeinken. Szeretnénk, ha Önökkel együtt még sok szép álmunkat meg tudnánk valósítani. Ehhez szívesen fogadunk minden támogatást.

A Boldogházi Hírek előző számában közzétettük kérésünket, mely szerint a jövőben a Tájház további fejlesztésére gyűjtünk, az igen rossz állapotban lévő kerítést szeretnénk kicserélni. Ehhez várjuk továbbra is a támogatásokat.

Köszönjük mindazoknak az anyagi támogatását, akik a helyi Takarékszövetkezetben, a **Faluvédő és Szépítő Egyesület** számlájára befizetett összeggel (számlaszámunk: 69500194-11-021591) vagy egyéb módon segítik egyesületünket. Jó erőt és egészséget kívánunk nekik.

Tisztelettel

Faluvédő és Szépítő Egyesület

FALUSZÉPÍTŐ EGYESÜLET KÉPES HÍREI

1. A Szegefű utcában a közmunkásoknak köszönhetően elhelyezésre került a *Szép utca verseny* győztesének járó Jászboldogháza Szép utcája minősítő tábla, amit az elmúlt évi Civil Napon nyert el az utca. A táblát Darók István asztalossal készítettük.

2. A nyáron ismét megszüpítettük a vasútállomás környékét, festettünk, meszeltünk, tereprendezést és virágosítást, fűnyírást végeztünk. A munkákban a közmunkások is sokat segítettek. Köszönet érte!

4. A Takarékszövetkezetbe érkezőket mindig szép környezet fogadja. A virágosítást, fűnyírást a Takarékszövetkezet dolgozói végzik szabadidejük ráfordításával. A közeljövőben az Önkormányzat felajánlásával két pad kihelyezésre kerül az intézmény elé.

5. A községünkben lévő beton virágtartók közül kettőt a templom közelébe, a parókia elé helyeztünk. Lemeszeltük, és virággal beültettük, így szép színfoltot jelent a falu központjában.

3. Községünk gyógyszertára előtti parkban Darók Sándor jóvoltából kihelyezésre került a márványból készült emléktábla. A márványtáblát és a mészkőalapon nyugvó, gyógyszertári emblémát jelképező kígyót Nagy János (Csiki) készítette – Köszönjük munkájukat!

50 ÉVES ÁLTALÁNOS ISKOLAI TALÁLKOZÓ

„Úgy telt el ötven év, hogy nem láttalak.
De sokszor megkérdeztem gondolatban:
Ki, merre járhat a nyüzsgő világban?
Ötven év! Még kimondani is nehéz,
Nem hogy megélni jól, avagy szenvedést.”
(Kerti Erzsébet)

2015. október 10-én ünneplőbe öltözött hölgyek és urak gyülekeztek a jászboldogházi szépen felújított központi iskola melletti étkezőben. Voltak, akik helyből érkeztek, míg mások Balatonboglárról, Miskolcra, Hatvanból, Gyöngyösről, Bajoról, Budapestről, Jászberényből, Jászszentandrásról jöttek a találkozóra. A hűvös idő ellenére mindenki mosollyal az arcán lépett a terembe, majd elkezdődött a találkozás: „ki kicsoda”, hiszen volt, akivel ötven éve nem találkoztunk. Az újra egymásra találás örömeivel ültük körbe a szépen megterített asztalt, és elfogyasztottuk a finom ebédet.

Osztálytársaim engem bíztak meg a szervezéssel, amiben helyben Ilonka Erzs (Bakki Józsefné) volt a segítségemre. Menyhárt Jánosné Marika néni volt az osztályfőnökünk, aki nemrég ünnepelte 90. születésnapját. Sajnálunk, hogy nem tudta vállalni a találkozón való részvételt. Meghívtuk egykori tanárainkat is, de sajnos közülük senki nem tudott eljönni. Ezért szervezőként én vállaltam az osztályfőnöki óra vezetését. Érdeklődve hallgattuk, kivel mi történt az eltelt fél évszázad alatt, merre vezetett az útja, hogyan alakult az élete. Utána pedig olyanok voltunk, mint régen óra előtt az iskolában: nagy hangzavar keletkezett, hiszen mindenki mindenkivel szeretett volna beszélni.

Sajnos osztályunkból már tizenegyen nincsenek közöttünk (tíz fiú és egy lány). Róluk is megemlékeztünk, ebéd előtt kimentünk a temetőbe, vittünk egy szál virágot, és mécesest gyújtottunk volt osztálytársaink és néhai tanáraink sírjánál. Késő délutánig beszélgettünk, felidéztük a régi emlékeket, és azzal búcsúztunk, hogy a jövőben 50 évnél gyakrabban fogunk majd találkozni. A találkozó emlékére csoportkép is készült rólunk.

Sárközi Sarolta (Turóczi Antalné)

Ilyenek voltunk 50 évvel ezelőtt...

A régi osztálytársak napjainkban

Emlékezés...

Kónya Lajos: Fáklyaként

*Nemcsak olvasni - oly szűkös a szó,
nem írni csak - az írás elmosódik -,
tanítani a lét maradandó
örömeit, a dolog dáridóit,
a töltekező szellem bő vigalmát,
a lélek beleélő örömet,
megőrizni a gyermeki szabadság
önfeledtségét, az idő sötét
borúiban bátran bontakozó kedv
csörgő fegyvereit, ki nem fogyó
kíváncsisággal merülni a fölvert
vizek alá - ilyen útravaló
volt tarsolyomban, míg elébük álltam.*

Látom ma is szemükben azt a fényt.

*S nem tudom, bennük - elúsztak az árban -
felvillanok-e olykor - fáklyaként!*

Fodorné Fabriczius Teréz

Hat tanév, az anyanyelv és az orosz nyelv szépségeinek megismertetése, két osztályban osztályfőnöki feladatok ellátása, megannyi kedves emlék, így összegezhetem pedagógusi pályafutásom boldogházi szakaszát.

1978-ban kezdtem dolgozni abban az intézményben /de nem abban az épületben /, ahol általános iskolai tanulmányaimat végeztem. Volt osztályfőnököm, tanárain kollégája lettem. Az irántuk érzett tisztelet, a rám váró feladatok, a gyakorló pedagógusi tapasztalatok hiánya miatt nagy izgalommal láttam neki a munkának. Az 1. osztályos gyermekek délutáni foglalkozásait vezettem. A fiatalos lendület, lelkesedés, a gyermekek szeretete kevés lett volna, ha nem fogadom meg tapasztaltabb kollégáim segítő tanácsait, nem alkalmazom jól bevált módszereiket. Élmény volt a legkisebbekkel foglalkozni.

Hamarosan orosz nyelvet, egy évvel később már magyar nyelvet és irodalmat is tanítottam a felső tagozaton. Tanítványaim szeretettel fogadtak, szívesen tanulták az orosz szavakat, a leíró nyelvtani ismereteket, egy-egy költő versét. 1979-ben osztályfőnöki felada-

tok ellátásával is megbízott Bazsó Ernő igazgató úr. Vegyes érzések kavargtak bennem. Örültem, mert szép feladat egy közösséget irányítani, de félttem is, mert nagyon nehéz a közösség életét jól szervezni. Szeptember 1-jén a tanteremben 30 csodálatos szempár szegeződött rám. Értelmes, tanulni szerető és akaró gyermekek. Mindenki tehetséges volt valamiben. Kiváló matekosok, jól fogalmazók, szépen szavalók és éneklők, jó sportolók, mindent szét- és összeszerelni tudók, kiváló szervezők ültek a padokban. Csak meg kellett találnom ki milyen szakkörben, versenyen, közösségi munkában tud sikeres lenni. A szülők mindenben igyekeztek segíteni a munkámat, segítségükkel gyakran szerveztünk klubdélutánt, kirándulást, gyárlátogatást. Az őszi mezőgazdasági munka jó alkalom volt a közösség még alaposabb megismerésére, összekovácsolására. Munka közben sokat nevettünk, viccelődtünk, beszélgettünk. Ma már tudom, néhány leendő kollégámat is tanítottam. Az ő osztályfőnökük voltam először. Meg kellett tanulnom elengedni őket.

A következő tanévben ismét osztályfőnök lettem. A hatodik évfolyamot kezdtük együtt. 32 tiszta, ártatlan gyermek ült velem szemben a teremben. Csöndes, halk szavú kislányok, játékos, huncutságra mindig kapható fiúk. Páran kiválók voltak az orosz nyelvben, többen csodálatosan énekeltek, szavaltak, mások fejlett szociális érzéssel rendelkeztek, néhányan a kézügyességet kívánó feladatokban jeleskedtek. Humorban sem volt hiány. Igyekeztem segíteni, hogy mindenki a képességeinek és érdeklődésének megfelelő közösségi munkában vegyen részt. A szülők segítségével, támogatására mindig számíthattam. Személyes emlékem is köthető az osztályomhoz. Az esküvőmön verssel, dallal köszöntöttek. A műsor betanítását Bódi Margitka igazgatónő végezte.

Ma is a fülemben cseng a Megkötöm lovamat kezdetű gyönyörű népdal, melyet egyik kedves tanítványom énekelt. 1984-ben fejezték be általános iskolai tanulmányaikat. Ekkor már a férjemmel Szolnokon éltünk, s én munkahelyet váltottam. Nem volt könnyű. Megszerettem a jól nevelt, kedves, udvarias segítőkész diákokat, megszerettem a gondoskodó, szorgalmas, gyermekeik jövőjéért sokat tevő szülőket.

Mind a két osztály rendszeresen szervez osztálytalálkozót. Sajnos egyik osztály sem tud teljes lét-

számban megjelenni a találkozón. Fiatalon elhunyt osztálytársukra mindig kegyelettel emlékeznek. Egykori tanítványaim felnőttek, dolgoznak, családot alapítottak, gyermekeik útját egyengetik. Többen már nagyszülők. Többen még ma is tanulnak. Tartásos, értékes emberek, akik egy-egy osztálytalálkozón boldogan idézik az egykori diákcsínyeket, puskázási trükköket. Megfiatalodnak, visszautaznak a gyermekkorukba, s én is megfiatalodom velük.

Jelenleg is abban az iskolában tanítok, ahová Jászboldogházáról 1984-ben kerültem. A lányommal élek, aki fotográfiát tanult. Ő is emberekkel foglalkozik, munkája kreativitást, ötletességet, szárnyaló fantáziát kíván. Szívesen fotózik portfólió-

kat, portrékat. Egy-egy jól sikerült fotó maradandó emlék tulajdonosának. Sikereinek nagyon tudok örülni. Iskolámban magyar nyelvet és irodalmat tanítok, most is osztályfőnök vagyok, s készülök a nyugdíjas évekre.

A lányom

„Az emberek elfelejtik, amit mondasz, és elfelejtik, amit teszel. Az egyetlen dolog, amire emlékezni fognak az, hogy milyen érzéseket váltottál ki belőlük.”

Maya Angelou

Fodorné Fabriczius Teréz

SAJTÓKÖZLEMÉNY

GYERMEKEK A MEZŐGAZDASÁGBAN MINTAPROJEKT

Jászapáti a MI Városunk Alapítvány 222,73 millió forint vissza nem térítendő támogatásban részesült az Európai Unió Társadalmi Megújulás Operatív Program keretén belül a „iskola a természetben” című pályázaton. A projekt keretén belül 222,73 millió forint összköltségen az Észak-Alföldi régió, valamint az Észak-Magyarországi régió hátrányos helyzetű településeinek nevelési- oktatási intézményeiben tanuló diákok, és oktatóik fejlesztése valósul meg.

A fejlesztő tevékenység során a tanulók (általános iskola felső tagozatos diákjai) szánva szervezünk folyamatos, mezőgazdasághoz kötődő tanórán kívüli képzést. gyakorlati módszertanon alapuló oktatást. A szakmai tevékenység során tábor, család napokat, kerekasztal beszélgetéseket, workshopokat, fórumok rendezünk, online tudásbázist hozunk létre, az intézményekben és a pályázatban résztvevők mintakertjeiben tevékenykedünk. A fejlesztéshez alkalmazott szakmai hátteret egy nemzetközi referenciákkal is rendelkező program az, az ALICERA, amely célja a támogatni a vidéki térségek kompetenciájának és identitásának megőrzését.

A pályázat eredményeként a fejlesztési programban részt vevők látómezejébe kerülhetnek a mezőgazdaságban rejlő lehetőségek. A mezőgazdasági tevékenységen szerzett ismeretek ráirányíthatják a figyelmet a megfelelő szakma kiválasztására, melyben megjelenik egy reális jövőkép számukra. Nagy jelentősége ennek a programnak, hogy a résztvevő diákok képessé válnak önálló kiskert vagy háztáji gazdaság működtetésére, illetve családjaik nagyobb érdeklődéssel fordulnak a háztáji termelés, gazdálkodás irányába.

A projekt kedvezményezettje a Jászapáti a Városunk Alapítvány, továbbá konzorciumi partnerként a VÁRUNK Alapítvány és az Óvári Gazdászok Szövetsége Egyesület vesz részt a pályázat megvalósításában és lebonyolításában.

A pályázat céljai a következők:

- mintaprojekt végrehajtása, mely szakmailag az adaptált ALICERA oktatási program anyagaira támaszkodik.
- A résztvevő gyermekek adottságaihoz, érdeklődéséhez igazodó, hosszú távon is használható tananyagot és módszertant dolgoz ki és alkalmaz,
- testközelbe hozza lakókörnyezetükben elérhető természeti értékeket. felismertette felértékelve a szabadban eltöltött foglalkozások szépségét, hasznosságát, szemléletbeli változásokat indukálva.
- megismerteti az egészséges életmód alternatíváját - a létrejött értékek családi körben is elterjednek,
- a mezőgazdasági terület felértékelődik pályaválasztás tekintetében.

Az Európai Mobilitási Hét kampányhoz kapcsolódóan a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium az Emberi Erőforrások Minisztériumával és a Földművelésügyi Minisztériummal közösen hirdeti meg minden évben a kreatív pályázatát.

Ebben az évben Válassz! Váls! Variálj címmel rendezték meg.

A pályázatra közel 1400 alkotás érkezett és 80 pályázó vehetett át díjat a rajz-, fotó- és kreatív kategóriában benyújtott kiemelkedő alkotásáért 2015. szeptember 18-án, Mogyoródon.

A Mihályi család a legsikeresebb művek alkotói közé került, akiknek Bringó-hintójukról készült fotóját kerékpárral jutalmazták.

Kis Boglárka 4. osztályos tanuló pedig kiemelkedő rajzával nyerte el a zsűri tetszését.

Különdíjként egy rollert vihetett haza a rendezvényről.

Felkészítő Hambergerné Válik Sarolta tanárnő volt.

Kéz a Mancsért Egyesület látogatása az iskolában

Októberben felkeresett minket a Kéz a Mancsért Állatvédő Egyesületet. Szerették volna bemutatni a munkájukat az állatok világnapja alkalmából. Tartottak nekünk előadást a felelős állattartásról, a boldog kutyákról, a kutyachipről. Kicsik és nagyok egyaránt élvezték azokat a képeket, amelyeken a már megmentett kutyák önfeledt életképei voltak. Simogattunk is, etettünk is kutyusokat. És örömmel adtunk át egy kis felajánlást is nekik kutyakaja formájában.

Készítette:

Szendrei Péter

Köszönjük, hogy itt voltatok nálunk!

Aratóbál 2015

Az osztályunk által szervezett őszi bál nagy sikert aratott. „Az őszt minden ember számára fontos évszak, hiszen a gyerekek ilyenkor mennek iskolába, a mezőgazdaságban pedig már javában folyik a termények betakarítása. Ezért arra gondoltunk, hogy a bál témája az aratás lesz.” A tornacsarnokot a szülők és az osztályunk segítségével díszítettük fel. Sok ember megjelent itt. A jó hangulat megteremtése is nagyon jól sikerült. A bál október 17-én került megrendezésre. Az osztályok zenés, táncos műsorával fogadtuk a vendégeket. A műsort az osztályunk kezdte egy country táncal. Az alsó osztályosok Hupikék törpikék témában adtak elő egy egy táncot. Az ötödik osztályos tanulók egy modern mulatós zenével hozták meg a jó kedvet. A hatodikosok egy filmzenére táncoltak. A hetedik osztály tanulói egy vidám pop/rap zenével vettek részt a műsorban. Végül a műsor az osztályunk által betanult vidám produkcióval zárult le. Ezután a gyerekek érde-

kes játékokon vehettek részt, amely 9 játékot foglal magába. 5 órakor sor került a várva várt tombolahúzásra is, melynek 3. főnyereménye egy selfie bot, a 2. hordozható univerzális telefontöltő és az 1. pedig egy fejhallgató volt. A rendezvényen kapható volt sokféle sütemény, rengeteg szendvics, üdítők, felnőttek számára kávé, rágcálnivalók, édességek és a kisgyermekek számára léggömbök. 6 órától 9 óráig az iskola felsős tanulóinak és az eddig elballagottaknak diszkó került megrendezésre, mely nagyon jól sikeredett.

Györfi Orsolya
8. osztály

1. o.

2. o.

Gazdálkodók figyelmébe!

Az Új VP-AKG program (2016-2020.)

Az agrár-környezetgazdálkodási támogatás céljai nem változnak: a vidéki területek fenntartható fejlődésének támogatása, a környezet állapotának megőrzése és javítása, a mezőgazdasági eredetű környezeti terhelés csökkentése, valamint a természeti erőforrások fenntartható használatán alapuló mezőgazdasági gyakorlat erősítés.

Emellett kiemelten támogatja:

- a biodiverzitás megőrzését, a természet, a víz, és a talaj védelmét,
- a klímaváltozás elleni küzdelmet és
- az éghajlatváltozáshoz történő alkalmazkodást a termőhelyi adottságoknak megfelelő termelési szerkezet, a környezettudatos gazdálkodás és fenntartható tájhasználat kialakításával.

Az AKG kifizetés az előírásokban meghatározott gazdálkodói többletvállalások ellentételezésére szolgál, nem fogható fel tehát csak egyszerűen többletvállalás nélküli „támogatásnak”. A többletvállalásoknak hatással kell lennie az agrárkörnyezet minőségének fenntartására, fejlesztésére.

A Széchenyi 2020 keretében megjelent az „Agrár-környezetgazdálkodási kifizetés” című (VP-4-10.1.1-15 kódszámú) felhívás.

A támogatási kérelmek elektronikus úton történő benyújtására 2015. november 7. és 2015. december 7. között van lehetőség.

A támogatási kérelmeket (pályázatokat) 5 éves időtartamra lehet benyújtani. Sikeres pályázás esetén a kötelezettségvállalás időszaka: 2016. január 1-től 2020. december 31-ig tart.

Az új VP AKG, sok szempontból továbbfejlesztésre került. Az átalakítás egyik legfontosabb alapelve az volt, hogy a gazdálkodók az adottságaikhoz, a területi érzékenységekhez minél inkább illeszkedő előírásokat tudjanak választani az új AKG tematikus előíráscsoportok rendszerén alapul.

A rendszer két legfontosabb eleme az önkéntesség és a területi különbözőségek kezelése:

egy adott tematikus előíráscsoporton belül kötelezően betartandó, ún. agrárkörnyezet gazdálkodási alapsomag és választható előírások is vannak. Az alapsomag előírásai garantálják, hogy a gazdálkodó biztosan elérjen valamilyen minimális agrár-környezetvédelmi célt, a választható előírások pedig az önkéntességet hivatottak erősíteni. Az AKG-hoz való csatlakozás önkéntes, de a választható előírások kiválasztásával a gazdálkodónak nagyobb mérlegelési lehetősége van, így a gazdasága adottságaihoz igazíthatja vállalatát.

Magyarország számára, 2020-ig a VP Agrár-környezetgazdálkodási kifizetések intézkedésére összesen 638 200 527 eurónak megfelelő forintösszeg (ebből az uniós forrás: 568 514 491 euró) áll rendelkezésre.

A támogatás összege továbbra is öt éven keresztül, évente, az egységes kérelem keretein belüli kifizetési kérelemben igényelhető. A sikeres támogatási kérelem (pályázat) benyújtását követően kézhez kapott támogatói okirat nem jelenti automatikusan a támogatás kifizetését, csupán a támogatásban való részvételre jogosít fel.

A támogatási összeg igényléséhez évente külön kifizetési kérelem benyújtása szükséges.

A támogatási összeg a kifizetési kérelem elbírálását követően kerül odaítélésre, területalapú, vissza nem térítendő támogatás formájában. A támogatás az előírások teljesítésével összefüggő többlet költségeket és elmaradt bevétel ellentételezését szolgálja, igénybevételehez az előírásokat be kell tartani, kifizetésre csak az előírások betartásának ellenőrzése és a gazdálkodási napló egyes adatait tartalmazó webGN beérkezése után kerül sor.

Az egyes tematikus előíráscsoportokra külön-külön támogatási összeg vonatkozik.

A kifizetés összege ezért minden gazdálkodó esetében eltérő lehet, hiszen az függ az egyes tematikus előíráscsoportok kialakításától. A végleges összeg tehát két tételből alakul ki: az alapsomag egyösszegű kifizetéséből és a választható előírások utáni, előírásonkénti támogatások összegéből. Így a kifizetési összeg a választott előírások számától és az azokhoz rendelt kifizetési összeg nagyságától függ.

A támogatási kérelem (pályázat) benyújtásakor az MVH által biztosított elektronikus felületen már meg kell jelölni, hogy a gazdaság mely területeire, mely blokkokban szeretnék az egyes tematikus előíráscsoportokat választani. A kérelemben a megjelölt területeket poligonos beazonosítással – GPS területmérést követően – kell lehatárolni.

A kötelezettségvállalással érintett területek elhelyezkedése az említett 5 év alatt nem változtatható meg.

Összesen 16 tematikus előírás csoport került kialakításra, amelyek a horizontális nádas kategória kivételével (ahol az alapsomagon túl nincsenek választható előírások) alap és választható előírásokból állnak. A HORIZONTÁLIS célprogramok az ország teljes területén igényelhetők, még a ZONÁLIS célprogramok blokk szinten kerülnek majd lehatárolásra.

- ♦ Horizontális (mindenki számára elérhető támogatás):

1. Szántó (sz)
 2. Gyep (gy)
 3. Ültetvény (u)
 4. Nádas (n)
 - ♦ Zonális (csak bizonyos MePARfedvényeken igényelhető támogatás):
 5. MTÉTsántó
 - a. Tűzokvédelmi területek
 - b. Kék vércse-védelmi területek
 - c. Alföldi madárvédelmi területek és dombvidéki madárvédelmi területek
 6. MTÉT gyep
 - a. Tűzokvédelmi területek
 - b. Alföldi madárvédelmi területek
 - c. Hegy- és dombvidéki madárvédelmi területek
 - d. Nappali lepke-védelmi területek
 7. Vízvédelmi célú szántóterületek:
 - a. Erózió-érzékeny szántó
 - b. Belvíz-érzékeny szántó
 - c. Aszály-érzékeny szántó
 8. Vízvédelmi célú gyepterületek:
 - a) Belvíz-érzékeny
- Kötelezően teljesítendő a támogatáshoz:
- alapkövetelmények:
 - Kölcsönös Megfeleltetés (HMKÁ + JFGK);
 - a 10/2015 FM rendelet szerinti minimumkövetelmények betartása (gyommentesség; túlleltetés nem megengedett stb.);
 - a támogatott területen – a nem nitrátérzékeny területen is – a Nitrát rendelet szerinti „Helyes Mezőgazdasági Gyakorlat” előírásainak betartása;
 - Integrált Növényvédelmi Alapelvek (IPM) - ki-fejtésre kerül;
 - további általános követelmények:
 - kötelező képzésen való részvétel;
 - Gazdálkodási Napló vezetése.
 - jogszerű földhasználat megléte;
 - ENAR rendeletnek, állatjelölési szabályoknak való megfelelés (gyep esetén);

A támogatás intenzitása 100% gyep, ültetvény és nádas földhasználati kategória esetében.

Legtöbb termelőt érint a Horizontális szántó célprogram: Támogatás maximális összege 270 euró.

Az alapsomag előírásait kötelező betartani, támogatási összeg 40 euró.

Választható előírásokból a teljesség igénye nélkül néhány:

- Középmély lazítás elvégzése 5 év alatt legalább egy alkalommal, támogatási összeg 7 euró.
- A támogatásba vont teljes területen - az évelő szántó-földi kultúrák és vetett ugar kivételével - a táblák maximális mérete 5 ha, támogatási összeg: 22 euró
- A vetésszerkezetben évente legalább 15% szálaspilangós takarmánynövény, valamint legalább 5% zöldugar tartása (100 ha alatti támogatásba vont terület esetén 5 év alatt, támogatási összeg 80 euró.

-- Ellenőrzött (fémzárolt) szaporítóanyag felhasználása, támogatási összeg 15 euró.

A választható előírásokból legalább kettő előírást kell választani. Így a gazdálkodónak lehetősége van saját maga, lehetőségeinek megfelelően összeállítani az AKG csomagját.

Fontos változás a korábbi AKG-hoz képest, hogy a VP keretén belül, az ökológiai gazdálkodáshoz kapcsolódó kifizetések nem az AKG részét képezik, hanem külön intézkedésként kerülnek bevezetésre.

Meghirdetése az AKG-val párhuzamosan megtörtént.

Habár az AKG és az ÖKO támogatások két teljesen különálló támogatássá váltak, alapvető céljuk meg-egyeznek: fenntartható gazdálkodás környezetünk erőforrásaival.

Ugyanazt a célt a két rendszer azonban különböző eszközökkel igyekszik elérni.

A támogatási kérelem benyújtása során – amennyiben releváns – mellékelni kell:

1. a szaktanácsadó által kiállított igazolást, melyen igazolja, hogy az előírás-csomagok a közreműködésével kerültek összeállításra,
2. a családi gazdaság nyilvántartásba vételéről szóló határozatot,
3. a végzettséget igazoló oklevelet illetve bizonyítványt,
4. a gazdasági társaság alkalmazottjának munkaszerződését, amennyiben az alkalmazott végzettségét igazoló oklevél illetve bizonyítvány kerül benyújtásra,
5. őshonos és veszélyeztetett állatok tartása esetén tenyésztőszervezeti igazolást.

A támogatási kérelem mellékleteit jpg vagy pdf formátumban, elektronikus úton kell benyújtani a támogatási kérelem részeként. Öt évre szóló földhasználat megléte már előnyt jelent, ezt azonban nem kell dokumentálni, mert az MVH az adatokat a földhasználat, illetve ingatlan nyilvántartás alapján veszi figyelembe. Ugyanez vonatkozik azon esetre is, amikor többletpontot jelent a gazdálkodó számára a támogatási kérelem benyújtási időszak utolsó napján meglévő legeltethető állatállomány (0,2 AE/ha). Ezt sem kell a gazdálkodónak igazolnia, azt az MVH ellenőrzi a hiteles nyilvántartásból.

További információkért forduljon a falugazdászhoz, illetve vegyen részt csoportos tájékoztatón!

- időpont: 2015. 11. 06. délelőtt 10 óra

- helyszín: Jászboldogháza, Rákóczi u 27.

Farkas László
falugazdász

**Jászboldogháza külterületén 6 ha 5047 m²,
150.94 aranykorona értékű föld eladó.**

Érdeklődni levélben Kovács Zsoltné szül: Bagi Natália
4200 Hajdúszoboszló Kenézy u. 5. szám alatt.
Telefonon 06-20-2161 615 számon lehet.

Egyénileg gazdálkodó család

Nehéz volt az időpont egyeztetés a **Fecske családdal**. Betakarítás, a termények tárolása, a talaj előkészítése, az őszi vetése minden idejüket leköti. Egy esős, borongós estét választottunk a beszélgetésre **Fecske Jánossal, feleségével, Marikával és fiukkal, Gáborral. Nóri, a lányuk** a középiskola 5. évfolyamára jár, és ott jártamkor szorgalmasan tanult. Elsőként a házaspárhoz fordultam kérdéssel.

Amikor az általánost befejeztétek, gondoltátok, hogy húsz év múlva egyénileg gazdálkodók lesztek?

János: Nem igazán. Szüleim a Klapkába íratlak be, teljesen más irányba szakosodtam. Emelt szinten elvégeztem a géplakatos szakmát. Gyakorlatra az Aprítógépgyárba jártam, majd a végzés után is ott helyezkedtem el. Nem éreztem jól magam, nem bírtam a bezártságot, és unokatestvéremmel, Rácz Janival 1977 nyarán átjöttünk a helyi termelőszövetkezetbe. Tulajdonképpen hiányzott a föld szaga, hiszen ha a családfát nézem, őseim mind a földből éltek, édesapám, nagyapám, ükapám...

Amikor 1992-ben a tsz-ben az átalakulás elkezdődött, apám elsők között volt, aki beadta kérelmét az üzletrészre, és kilépett a közösből. Én még akkor nem szüntettem meg tagsági viszonyomat, nem volt bátorságom, és további két évig dolgoztam a tsz-ben. Ennek az lett a következménye, hogy nem tarthattam igényt az üzletrészemre. (Ezt a későbbiekben orvosolták.) A kilépés után kezdtük el az egyéni gazdálkodást.

Marika: Én a Közgazdasági Technikumban érettségiztem Szolnokon, majd a helyi Radiátorgyárban irodai munkát végeztem. Amikor a gyár léte kérdésessé vált, én is a tsz-ben kaptam munkalehetőséget, és innen váltottam át a gazdálkodásra. Nem volt idegen számomra a mezőgazdaság, hiszen szüleim is abban nőttek fel, majd ők is tsz-tagok lettek, igazodva a kor „követelményeihez”. Jószágot tartottak, a háztáji gazdaságban is szorgosan dolgoztak.

A Fecske családban mindenki szereti a földet. János az, aki irányítja és összefogja a „családi birtokot”.

A mezőgazdászok tudják, az egyik év hoz, a másik visz. Marika, nehéz volt megtapasztalni ezt a mindennapokban?

Marika: Nagyon! A nulláról indultunk, mamáéknál laktunk hét évig. Kölcsönre vettük első traktorunkat, és mivel a részleteket pontosan kellett fizetni, bizony volt olyan év, amikor nagyon össze kellett húznunk magunkat.

János: Csak aki optimista, annak szabad ezt csinálni!

Milyen volt ez az év számotokra?

János: Nem panaszkodom! Egyedül a káposztarepce nem hozta be a várt termés mennyiséget. A gabona jól termett, és bár az időjárás többször is próbára tette a

kultúrát, a minősége is kiváló lett. Persze azt is hozzá kell tennem, hogy Gabi fiunk nagyon sokat segít a megfelelő vetőmag, műtrágya, technológia kiválasztásában. Utána olvas, sőt az utóbbi években már a kísérleti parcelláján is kipróbálja az újdonságokat.

Azt jelenti, hogy Gábor átveszi a stafétát?

Marika: A gényjeiben van! Alig volt három éves, amikor Fecske tatával a határban nézték a vetést. Kicsi kezével kaparta a földet, és miután megtalálta a csírázó magvat, rögtön megállapította, milyen állapotban van.

János: Kukoricát törtünk, dobáltuk fel a termést a traktorra, és a gépet Gabi vezette. Mivel nem érte el a kuplungot, lehajolt, és úgy indított. 15 évesen már kombájnozott, aratott!

Gábor: Ez mind igaz, épp azért igyekeztem olyan középiskolát választani, ahol a biológiát emelt szinten tanították. Így kerültem Szolnokra a Széchenyi Gimnáziumba. Onnan Mezőtúrra, a főiskolára. Szerencsére lett szolnoki tagozata is, így igyekeztem minél több órát felvenni, hogy mielőbb végezzek. A tanulás után pedig: irány a föld!

Gábor a főiskola elvégzése után

És Nóri?

Marika: Nóri lányunk még nem döntött a jövőjéről, hasonlóan hozzám ő is a közgazdaságiba járt. Jelenleg egy éves technikus képzésben vesz részt, ahol szakképesítést szerez. Fél éve van eldönteni, hogy merre tovább. Nyári szünetben ott van mellettünk, és szívesen segít.

Kérlek, meséljetelek jövőbeni terveitekről!

János: Szeretnénk megtartani azt a szintet, amit szorgos

János, Gábor és a nagy zöld masina

munkával elértünk. Saját gépeinkkel dolgozunk, és magunknak osztjuk el a feladatokat.

Gábor: Folytatni szeretném azt a munkát, amit őseim elkezdtek. Ehhez példaképem is van, Gaál Feri bácsi. Az ő tudása, tapasztalata, szorgalma, föld szeretete iránytű számomra.

A pályázati lehetőségeket ki tudjátok használni?

Gábor: Sajnos a „Fiatal gazda” pályázati kiírás olyan sok kizáró okot tartalmaz, aminek nem felek meg, de a többi pályázati lehetőséget figyelni fogom, és ha tudom, ki is használok.

Sokat dolgoztok. Jut időtök pihenésre?

János: A gazdálkodónak nincs szombat, vasárnap. Itt csak jó idő van, azaz dologidő, vagy rossz idő.

Valamelyik nap is, eső előtt, hajnali négyig vetettük a búzát. Minden percet ki kell használnunk.

Marika: Természetesen azért arra is vigyázunk, hogy legalább egy hetet pihenjünk, kiránduljunk. Ilyenkor Szabó mamát is magunkkal visszük, hiszen rá is ráfér a pihenés. Nagyon sokat segít nekünk! Voltunk már a csodás Erdélyben, Harkányban, de legtöbbször a Balaton mellett kötünk ki. Az a hét csak a pihenésé, nincs főzés, nincs munka!

Öröm, és megnyugtató érzés lehet számotokra, hogy amit elkezdtek, és kemény munkával megszerztetek, a családban marad. Lesz, aki folytatja, és megőrzi a gazdálkodást.

János: Hatalmas lökést adott nekem, hogy Gabi érdeklődik, és szereti a mezőgazdaságot. Fáradhatatlan, és lelkesedése minket is tovább lendít.

Lehet kérdésünk is?

Az újságon keresztül is szeretnénk köszönten drága Szüleinket, Fecske Jánost és Rácz Máriát, akik a napokban ünnepelték 65. házassági évfordulójukat. Köszönjük Nekik a sok jót, a törődést, és Isten áldása kísérje őket további életükben. Ezt kívánják nekik gyermekeik: Tibor és János, menyek, és három unokájuk.

János bácsi és Marika néni
65 évvel ezelőtt azon a bizonyos „nagy napon”

Olvasóink nevében mi is nagyon jó egészséget kívánunk az ünnepelteknek! Az élet legszebb ajándékát kapták munkájukért: szerető család veszi őket körül. Isten éltesse János bácsit és Marika nénit!

Köszönöm a Fecske családnak a beszélgetést. Munkájukhoz sok erőt, kitartást, kedvező időjárást, megfelelő piaci viszonyokat kívánok!

Zrupkó Ferencné

AZ ALKOTÁS ÖRÖME

Fülöp Sanyi bácsi szép fafaragásait hosszú évek óta csodálhatjuk a községi rendezvényeken, bemutatókon. Az idei augusztus 20-i ünnepségen sokan hiányoltuk őt a kézművesek sorából, ezért otthonában kerestem fel, hogy megkérdezzem, számára mit is jelent az alkotás. A borongós délutánon a beszélgetés nyomán talán valamit sikerült megérteni az örök fiatalság titkából is...

Talán az *ezermeister* szó sem fedí az azt a sokoldalúságot, ami Sanyi bácsi munkásságát jellemzi. Tanyán nőtt fel, ahol minden gazdasági munkát megtanult, és fiatal korától maga készítette a gazdálkodáshoz szükséges eszközöket: előbb csak cöveket, majd egyre bonyolultabb szerszámokat. Géplakatos szakmát tanult, de ma sem tudna választani, hogy a fát vagy a vasat szereti jobban, mindkettővel szívesen, örömmel dolgozik. Általában éjszakánként találja ki az újabb ötleteket, amit aztán nappal sorra megvalósít.

A fafaragásokkal az első nyilvános bemutatkozás a jászberényi piacon történt. Sanyi bácsi feleségével egy asztalt bérelt, és amint kirakta szép alkotásait, azonnal elkapkodták. Ettől kezdve rendszeresen jártak a berényi piacra, és jöttek sorra a megrendelések is. Szép és egyedi munkáival állandó résztvevője lett a jász világtalálkozóknak, kézműves rendezvényeknek. Ma is gyakran hívják, szeretik a munkáit, melyekhez rajzot vagy tervet sosem készít. „*Lemásolom, lekopírozom*” - mondja, ami azt jelenti, hogy jól megfigyeli az arányokat, méreteket, aztán már *csak* el kell készíteni. Nagyon fontos az is, hogy milyen

fából mit lehet faragni. A bútorok például diófából, a kicsiny lovak, kocsik fenyőfából, a díszes fókók pedig mogyorófából készülnek. „*Nem tudott megfogni semmi*” - mondja Sanyi bácsi, nem volt olyan, amit nem tudott volna elkészíteni, pedig sosem tanulta a fafaragást. - *Belenőttem* - mondja. A legnagyobb örömet az jelenti számára, ha elkészül egy alkotás, és az olyan, amilyennek megálmodta. Régebben az első elkészült darab

mindig a feleségéé volt, így a szépen faragott pohárkészlet is, amit az esküvői fényképük alatti vitrinben őriz ma is.

Egyik szobája olyan, mint egy kiállítóterem, ahol a saját készítésű polcokon sorakoznak a szebbnél szebb alkotások: a stráfkocsi, szánkó, cukorrépadaráló, góré mellett kerekeskút, gémeskút, szélmalom és ezernyi használati tárgy pontos mása. A neszüri szőlő emlékét őrzi a szőlőprés és a kicsiny hordók, de láthatunk dísz tárgyakat, fűszertartót, amit főként esküvői ajándéknak vásárolnak. És sok-sok ló, kocsival vagy anélkül. Lovasfogatai még Amerikába is eljutottak. A jánoshidai búcsún Szili Katalin, akkori házelnök meglátta, és azonnal rendelt belőle hármat. Így jutottak el a tengeren túlra a boldogházi lovaskocsik. Fontosnak tartja, hogy munkái által fennmaradnak a régi gazdálkodás hagyományos eszközei, használati tárgyai, és kicsiny változatban élnek tovább, felidézve

az elődök életének mindennapjait.

Mi elsősorban erről az oldaláról, szép fafaragásairól ismerjük Sanyi bácsit. Ő azonban a vasat is éppen annyira szereti, mint a fát. Élete során több mint 12 tanfolyamon számos szakmát elsajátított. Meg-

szerezte a képesítést traktor, cséplőgép vezetésére, de a katonaságnál megtanulta, később pedig tanította a harckocsi vezetését, ugyanúgy, mint a gépkocsivezetést. Nem idegen tőle a lópatkolás, a kútfúrás, de maga készítette a központi fűtést is

a lakásban.

Körbevezet a birodalmán, ahol különféle gépcsodák sokaságát, szerszámok ezernyi fajtáját mutatja, melynek jó részét maga készítette, és az is látható, hogy ezeket naponta használják. Megható az a szeretet, amellyel azt a fűrészgépet mutatja, amit 17-18 éves kora körül vett a Hoffer gyárból – és persze ma is működik. Van két traktora is a fiánál, aki mindenben fontos támasza, segítője.

De vajon mi ad ennyi erőt és derűt a mindennapokban? Egyszerű Sanyi bácsi válasza: - Nem adom fel! - mondja. Örömet jelent számára a munka, ma sem tudná elképzelni az életét anélkül. Lelkesen beszél terveiről, szeretne elmenni például Hollókőre és a Hortobágyra is munkáival. Aztán itt áll az udvaron az autó és a motorkerékpár, azokat is meg kell javítani...

A műhelyben

2012-ben a Civil Napon a kézművesek között

Ezek a tervek bizonyára megvalósulnak, hiszen Sanyi bácsi csak jövő áprilisban lesz 90 éves. Ezúton is megköszönöm a kedves fogadtatást, a bemutatót, és mindazt, amit ebből a tevékeny, tartalmas életútból tanulhatunk. Olvasóink nevében is jó egészséget és sok szép alkotást kívánok - fából és vasból - mindannyiunk örömére.

Papp Izabella

Hírek a kapitányokról

• Szeptember 23-án a Jász Múzeum és a Jász- Nagykun- Szolnok Megyei Tudományos Egyesület szervezésében három könyvet mutattak be az érdeklődőknek a „Jászkunság arculata” című projekt keretében. A könyvek közül kettőt, a „Jászkunság tudósai”-t Hortiné dr. Bathó Edit igazgatónő ajánlotta a közönség figyelmébe. A harmadik kiadvány, a „Jászkunság Évkönyv” megismerésében dr. Őrsi Julianna néprajzkutató volt a hallgatóság segítségére. „A Jászkunság tudósai”, első kötete három jeles tudós, Horváth Péter, Gyárfás István és Jernei János munkásságát ismerteti kétszáz oldalon keresztül. Horvát Péter tudós és történétíró volt az első, aki összegezte a Jászkunság történetét „Értekezés a jászok és kunok történetéről”, címmel. Ezt a művet 1802-ben latinul, majd 1823-ban magyarul is kiadták. Az említett munkából részleteket is olvastak fel a Jászkürtről. Jernei János élete 55 évében jelentős pályát futott be a magyarság őseinek keleti emlékei iránti kutatásban. Gyűjtéseit két kötetben jelentette meg. Emléke őshazakutatóként él a tudomány és a kutatók körében. Az első kötet harmadik tudósa Gyárfás István történétíró. A jászok és kunok történetét négy kötetben foglalja össze, amely ma is fontos és megkerülhetetlen forrása a kutatóknak. A második kötet az elsőnél is terjedelmesebb. A Györffy István születésének 130. évfordulójára rendezett konferencia előadásait tartalmazza. Györffy István a Karcagi Nagykun Múzeum névadója. Az ismertetés során az eredeti műből a káromkodásokról olvastak fel részleteket, amit Györffy István jelentetett meg a Nagykunsági Krónikában. A könyv másik jelentős része a Szűcs Sándor tiszteletére rendezett tanácskozás anyagát foglalja össze. Szűcs Sándor szintén a Karcagi Györffy István Nagykun Múzeum igazgatója volt, és annak munkássága került ismertetésre. Szűcs Sándorral személyes ismeretségem is volt, középiskolás koromban többször találkoztunk és beszélgettünk a múzeumban.

A folytatásban a Jászkunság Évkönyvét dr. Őrsi Julianna néprajzkutató, a kötet szerkesztője ajánlotta a hallgatóságnak. Az évkönyv folytatása a Jászkunság című folyóiratnak, amely 2013-ig negyedévenként került kiadásra. 2013-tól évkönyvként jelenik meg, folytatja az alapításkor vállalt küldetését, a tudományos ismeretterjesztést és a megyében született kutatási eredmények népszerűsítését. A kötetben nagyobb terjedelmű fejezetet kap a helytörténet, a régészet, a néprajz, az irodalom, a nyelvészet. Az évkönyvben számos kutató mellett Papp Izabella levéltáros és Besenyi Vendel helytörténeti kutató tanulmányai is jelen vannak.

• Szeptember 28-án a Pest megyei Megyeházán, a Jászok Egyesületének szervezésében szintén egy könyvbemutatót vettem részt, melynek szerzője dr. Suba Györgyné. Az ismertetést dr. Dobos László az egyesület ügyvivője végezte. A könyv címe „Cipruság-Virágszál Isten országának munkásai Jászberényben 1546-2015.”

A Jászok Egyesülete és a KÉSZ (Keresztény Értelmiségiek Szövetsége) Jászberényi Csoportjának közös kiadásában megjelent könyv 463 életrajzot tartalmaz a török időktől napjainkig. Sokféle életet, felfelé ívelő és kettétört életutakat is. A Jászberényben egykor élt papok, plébánosok, káplánok, hittanárok, szerzetesek életére vonatkozó ismeretekből kapunk tájékoztatást. A könyv nem vallástörténeti krónika. A felsorakoztatott egyházi személyiségek életéhez, pályafutásukhoz kapcsolva ismerteti a ténykedésük idején lezajlott történelmi eseményeket. Ezeken keresztül jobban megérthetjük milyen nehézségekkel kellett szembenézni elődeinknek, és az ő lelkipásztorainak. Ilyen volt az 1831-es kolera járvány, mikor egy hónap alatt 601 áldozatot szedett a járvány, vagy az 1834-es iszonyú aszály, mikor állatok százai hullottak el éhen. Az 1845-46-os árvíz is pusztított. A karizmatikus plébánosra nagy teher nehezedett, hogy hívei megőrizték lelki tartásukat. Az újabb időkben a politika pusztított. Az 1919-es eseményekről Király Kitti színművésznő olvasott fel a könyvből részleteket. A második világháború és az utána következő diktatúra is nagy kihívás volt az egyház és papjai részére. Az 1956-os események a Főtemplom tornyának ledöntése szintén nagy traumát okozott a lakosságnak és az egyháznak. A könyv ismertetése során a társadalmat érintő eseményekhez mindig megjelölte és ismertette azon egyházi személyeket, akik akkor Jászberényben teljesítették küldetésüket. Az előadás végén dr. Suba Györgyné köszönetet mondott mindenkinek, akinek része volt a könyv létrehozásában. Megemlítette, hogy nem csekély nehézséget okozott, hogy a régi egyházi anyagok mind latinul íródtak. A különleges hangulatú könyvbemutató után a hallgatóságnak krumplis és túros pogácsával, mellé illatos cserszegi fűszeres borral kedveskedtek.

• Jászberényben a Városvédő és Szépítő Egyesület szervezésében az aradi vértanúk tiszteletére létesített emlékfasornál gyűltünk össze október 6-án délután a megemlékezésre. Az 1848-49-es szabadságharc tragikus végét jelentő világosi fegyverletétel után a megtorlás kegyetlen időszakára emlékeztünk. Aradon a magyar honvédség tizenhárom tábornoka, Pesten Gróf Battyhány Lajos az első magyar miniszterelnök szenvedett mártírhalált. Október 6-án rájuk és a névtelenségben maradt sokakra emlékezett az ország. Az ünnepi megemlékezésen Bolla János az egyesület elnöke fellevenítette a sorsdöntő történelmi eseményeket. Az ünnepi megemlékezés után a Jászsági Hagyományörző Egylet méltó emlékműsorral rótt le kegyeletét a hősök előtt. Végezetül a jelenlévők a tisztelet koszorúit helyezték el az emlékkönnél.

Nagy Albert
Jászkapitány

SZERENÁD

Október elseje a zene világnapja, ebből az alkalomból országsszerte több koncertet, hangversenyt és más zenei programot is rendeznek.

A zene világnapját 1975 óta Yehudi Menuhin hegedűművész és az UNESCO zenei tanácsának a felhívására ünneplik október 1-jén.

A világnap célja, hogy a társadalom széles rétegei számára népszerűsítse a zeneművészetet.

Ennek apropójaként meghívást kaptam Túrócziné Teréki Erika kórustitkártól, melyben SZERENÁD címmel, egy műsoros estre invitált. Október 2-án került sor erre a zenei rendezvényre a Csillagvirág kórus előadásában, melynek a helyi Művelődési Ház adott otthont.

A meghívottak között szerepelt Szűcs Lajos polgármester úr, a képviselő-testület tagjai, akiknek ezúton is szeretnénk megköszönni a támogatásukat. Csergő Ervin Plébános úr, valamint a község közintézményeiben dolgozók, Civil szervezetek, helyi vállalkozók, ill. a kórus munkáját kezdettől figyelemmel kísérő vendégek is megtisztelték a kórust, jelenlétükkel.

Erika szavait idézve, azzal a nem titkolt szándékkal szervezték meg ezt az estet, hogy "nyissanak a falu felé". Nagy örömmre szolgált, hogy a kórus, mely 2011-ben alakult női karként, azóta már férfi tagokkal is bővült. Jelenlegi szakmai vezetőjük Kecskés Istvánné Anna, aki Jászberényből jár ki a próbák megtartására és nagy odaadással végzi karnagyi tevékenységét. Az ének megbonthatatlan összhangot teremt, melyet a heti egy alkalommal lévő próbákon tudnak igazán megtapasztalni a kóristák. A dalokat, énekeket különböző hangszerek kíséretével teszik színesebbé. (zongora, harmonika, citera)

Egy friss kutatás szerint a kórusban éneklésnek számos pszichológiai előnye van. Az egyidejű mozgás és légzés az összetartozás érzetét kelti a résztvevőkben, s erősíti a csoportkohéziót. A kórusban éneklés lényege ugyanis abban rejlik pszichológiai szempontból, hogy közös munkával produkáljunk eredményt, nem pedig a tökéletes dallamkövetésből.

A Csillagvirág kórus részt vesz -az évente más-más településen megrendezett -Jász Világtalálkozókon, Jászbe-

rényben az Esélyegyenlőség napján, Jászboldogházán rendezett ünnepségeken, civil napokon, Hagyományörző rendezvényeken. Két alkalommal Sínfalván, az erdélyi testvértelepülésünkön is alkalmuk volt arra, hogy szerepeljenek, ezzel is öregbítsék Jászboldogháza hírnevét. Ezek a lehetőségek nagyon fontos momentumai a kórusnak, melyek számos pozitív élménnyel gazdagították, és gazdagítják ma is a kórustagok munkáját. Megerősítve őket abban a tudatban, hogy kis közösségünknek szüksége van egy ilyen közösségre is.

A kórus egyesületté való alapítása 2014. december óta a Törvényszéknél, jelenleg is folyamatban van. Bízunk benne, hogy minél előbb alkalmunk lesz így is üdvözölhetni őket!

A zenés estet - a köszöntőt követően egy vidám hangulatú, nagyon szépen és gondosan összeválogatott, az alkalomhoz illő népdalcsoporttal kezdték. Majd minden kórustag felolvasott a zenéről egy-egy idézetet. : *"A zene gazdagítja a kedélyt, nemesíti az ízlést, fogékonyabbá tesz más szépségek iránt."* (Bárdos Lajos) - *"A zene kifejezi mindazt, ami szavakkal elmondhatatlan, mégsem maradhat kimondatlanul."* (Viktor Hugo) - *"Aki a zenét szereti, soha nem lehet igazán boldogtalan."* (Schubert). - *"Minden zene célja az, hogy Isten dicsőségét zengje, és kapcsolódást nyújtson a lélek számára."* (J.S. Bach)...

Ezután következtek a már örökzöldnek számító népszerű operett részletek, melyeket -mi meghívott vendégek- szinte együtt énekeltünk a kórusal. A tiszta intonáltság valamint a szépen és helyesen kiejtett énekszövegek még színvonalasabbá tették a műsorukat. Nagyon jól tükröződik az énekeseken az összhang, a jókedv, vidámság és a

zene szeretete - szereplésük közben (is). Nagy tapssal jutalmazta a lelkes közönség munkájukat.

Az est házigazdái finom és ízletes vacsorával -köszönet érte Pócsai Istvánnénak-, valamint saját készítésű házi süteményekkel vendégelték meg a jelenlévőket. Az Ezüstkor Egyesületének vezetője Fózer Tibor pedig egy csodálatosan szép égetett cukortortával ajándékozta meg a Szervezőket, mely a kórus névadóját (csillagvirág) formázta. Köszönjük szépen!

Késő éjszakába nyúló, jó hangulatú közös éneklés zárta ezt- a számomra is- emlékezetessé vált estét.

Hálásan köszönöm a meghívást, és azt, hogy részese lehettem egy ilyen jól megszervezett rendezvénynek! Bízom benne, hogy lesz még rá többször is alkalom. Ezúton kívánok a Csillagvirág kórus karvezetőjének, valamennyi tagjának, további szép és eredményes szereplést, kitartó munkát, zeneszeretetet és jó egészséget!

Zárógondolatként Kodály Zoltán szavait idézném:

" Az ének szebbé teszi az életet, az éneklő másokét is."

Muhariné Szőke Bernadett
alapító karvezető

Boldogházán itthon

Rendhagyó lesz októberi számunk, mivel két fiatal feleség nyilatkozik arról, hogyan szokták meg új környezetüket a városi lét után.

Beszélgetés

Viller-Szappanos Eszterrel

Mindig öröm, ha környezetünkben fiatalok találhatnak otthonra. Jó volt látni, hogyan szorgoskodnak a ház körül. S mi, Bajnok utcaiak igyekeztünk egy-egy jó szóval biztatni őket munkájukban. Mivel Eszter tartózkodik legtöbbször idehaza, így vele sikerült egyeztetnem beszélgetésünk időpontját.

Hogyan esett választásuk Jászboldogházára?

Férjemmel, Rolanddal nyolcadik éve vagyunk együtt, ő jánoshidai születésű, és mikor a környékre való költözést terveztük, egyértelműen Jászboldogházára esett a választásunk: hangulata, lakói és rendezettsége miatt. Pár hónapos keresgélés után találtunk rá a Bajnok utcai házunkra. (Az idős Káposztás Pista bácsiék háza volt.)

Nehéz volt az új otthon megteremtése?

Mint az előzőekben mondtam, férjem szülőfaluja a szomszédos község az út kiváló, nem távolság! Nagyon jól fogadtak a szomszédok is, a falubeliek is: mindenki segítőkész. Ezt a nyáron is megtapasztalhattam. A kisfiammal nagyon sokat jártunk a strandra, és természetesen, én is szerettem volna úszni a nagymedencében, de a kicsivel együtt nem tudtam volna. (Bár, bármilyen hihetetlen, a kicsi már tanult úszni, hála a nagyon kellemes vizű strandunknak, és a kiváló úszóoktatóknak!) Egy másik anyukával fogtunk össze, és megoldottuk a „problémát”.

Nem hiányzik a város?

Karcagon születtem, és éltem ott egészen 2012 nyaráig. Azóta - immár 3 éve - élek itt Jászboldogházán a családommal. Nagylányom, Orsi 14 éves, a már itt született kicsi fiunk, József, 2,5 éves. Nagyon szeretjük a falut, illetve a közösséget. Természetesen a városban több lehetőség van. Például tanév végén sütitzni szerettük volna vinni lányunkat a szép bizonyítványáért. Hát, cukrászdánk nincs, és pechünkre még a györgyei is zárva volt!

De a régi városi barátok megmaradtak, és édesanyám is Karcagon él így velük tartjuk a kapcsolatot.

És vannak már újak?

Sok kedves ismerősünk lett már Boldogházán is, de a barátságot építeni és ápolni is kell, és erre most nehezen jut időnk. A házunk körüli munkák nagyon sok elfoglaltságot adnak a hivatásunk mellett.

Mi a foglalkozásuk?

Férjem az egyik banknál követeléskezeléssel foglalkozik, Orsi idén az utolsó évet kezdte el a helyi általános iskolában, Józsi pedig az óvoda első évét. Nagyon szeretnek ide járni a gyerekek, pedagógusaikat, társaikat szívéllyel fogadták.

Én 2004 óta dolgozom a **Groupama Biztosító Társaságnál üzletkötőként**, egészen kiemelkedő eredményel. Igaz, iskolai végzettségem (közgazdasági szakközép + technikum) könyvelő. Ezen szakmát 4 évig űztem Karcagon, amikor megszületett a lányom. GYES után a fent említett biztosító társaságnál helyezkedtem el.

Szeretem a munkám, változatos és széleskörű. Nagyon szeretek az emberekkel foglalkozni, illetve dolgozni. Szeretek segíteni mindenkinek - lehetőségeimhez képest -, ha tudok. Ezúton megragadnám az alkalmat, hogy **2015. november elsejétől a polgármesteri hivatalban heti egy alkalommal kedden 8:00 - 14:00 óráig a földszinti kisteremben** megtalálható leszek. (Itt szeretném megköszönni a Polgármester Úr pozitív hozzáállását.) Ha valakinek bármilyen gondja, kérdése van, bármilyen biztosítással kapcsolatban, illetve nincs megelégedve a sajátjával (biztosítási díj, szolgáltatás...) várom szeretettel. Novemberben már gépkocsi felelősségbiztosítási díjat is tudok számolni. *Elérhetőségem :06-30/2281-581.*

Mit csinálnak a fennmaradó kevés szabadidejükben?

Szeretünk kirándulni, egyaránt kedveljük a vizeket, a hegyeket. Legkedvesebb városunk Eger, de minden évben eljutunk a Balatonhoz is. Nagy előnye községünknek a strand. Tiszta, rendezett, a helyi lakosoknak kedvező árral, és azt tudom mondani ez nagyon nagy törődést mutat Önkormányzatunktól a családósoknak! Köszönjük!

Öntől is megkérdezem, min lehetne még javítani, változtatni községünkben?

Alkalmazkodunk a helyi adottságokhoz, és igyekszünk tudomásul venni a hiányosságokat.

Nagyon jó lenne, ha a zöld hulladék begyűjtését is megtudnák oldani. (Bár éppen most kaptuk meg a komposztáló ládákat. Szerintem ez kevés a hasonló kertekhez, mint a miénk.)

Azonban a legfontosabb: a meglevő értékekre kell vigyáznunk Jászboldogházán.

Beszélgetés Gaál Szilviával

A boldogházi háziasszonyok nagy öröme az óvoda előtti téren zöldséges pavilon épült. A tulajdonost- Szabó Gábort – mindenki ismeri, hiszen édesanyja, Etike is kereskedelemmel foglalkozott. A „zöldségesben” párja, Szilvike várja a vevőket. Vele beszélgetek arról, hogy itthon-e már az otthon?

Nagyon jó látni, hogy Szilvikét mindig körülveszik a fiatalok. Sok baráttra tett szert itt Jászboldogházán?

Nagyon sokra. Reggelente jönnek a barátnők, és gyors traccsparti a friss hírekről, és természetesen hozzák nekem a kávé is. Ha vevő szünet van, megbeszéljük, ki mit főz, mi kell hozzá. Most a savanyúság berakásának ideje van, és felírjuk, mit hozzon Gabi legközelebb. Ha bármire szükségük van, a párom előteremti.

Nehéz volt megszokni a falusi környezetet?

Egyáltalán nem! Nagyon kedvesek, közvetlenek hozzám az emberek. Bár angyalföldi lány vagyok, és az első, ami nagyon furcsa volt, hogy az utcán tyúkok szaladgáltak! Kerestem, és hiányoltam a sok autót! Tetszik, hogy mindenki mindenkit ismer, köszönnek egymásnak az emberek. Egy mosolyt mindig kapok, és természetesen adok is. Igaz az a mondás, hogy az emberek közötti kapcsolathoz a legrövidebb út

egy mosoly. Ha szomorúbban jövök dolgozni, rögtön megkérdezik, mi a gondom. Jólesik! Városban ilyen nem tapasztal az ember! Nyolc éve lakom itt Boldogházán, párommal Szabó Gabival. Öt évig otthon csomagoltuk a zöldségeket és háztáji állatokat nevelgettünk. Három éve nyitottuk a pavilont, ahol nagyon szeretek dolgozni. Visszatérve a kérdésre, Boldogháza egy nyugodt, biztonságos, szép település! Itthon vagyok, mert otthonra találtam.

A munkán kívül pihenésre jut-e idő?

Szabadidő? Mosás, főzés, takarítás! Néha vasárnaponként barátainkkal Zsuzsához elmegyünk biliárdozni. A kirándulásokat is úgy szoktuk megoldani, hogy valamilyen szállítással összekötjük. Így jutottunk el legutóbb Egerbe is, ahol összetalál-

koztunk Gabi régi kedves ismerősével, Molnár Pistivel. Igazán kellemes napot töltöttünk így el!

Itt a pavilonban többen megfordulnak, és elmondják, min kellene javítani, változtatni Boldogházán.

Legnagyobb gond, hogy a gyár szinte üresen áll, csak pár ember dolgozik. Mondják, valamikor 300-an is dolgoztak itt. De jó is volna, ha újra teljes kapacitással működne! A fiatalok is panaszkodnak, hogy kevés a szórakozási lehetőség, itt is próbálkozni kellene. Biztató, hogy egyre többen választják otthonuknak Boldogházát, így bízunk benne, hogy a fejlődése is töretlen marad, és a hiányosságok pótolhatóak lesznek.

Rendhagyó módon zárom a beszélgetést, mivel a vevőket is megszólítottam azzal a kérdéssel, mi a véleményük a zöldséges pavilonról. (Az egyikük azonnal javít is, ez a „Zöld Pláza”! Oké, most már ezt is tudjuk!)

Budainé Matók Sarolta: Szeretem az áruikat, tisztességesen kiszolgálnak. Nagyon jók az árak, a gyümölcsök, zöldségek mindig frissek.

Id. Oláh Béla: Ez az egy van a faluban, a tulajdonosok nagyon barátságosak. Mindennapi a kapcsolatunk, hiszen Szolnokról mindig hozom Szilvikének az újságot.

Névtelenül: Szilvike bájos, aranyos és igazi szívbéli eladó. Nagyon segítőkész. Szemnek is gyönyörködtek az áruik, az árak középkeletgóriások, nem „szaladtak” el, a falu keresőképeségéhez igazodnak.

Nagy Zsuzsa: Mindent megtesznek azért, hogy a vásárlók igényeit kielégítsék. Széleskörű a kínálat, ami hiányzik, azt beszerzik. A gyerekek is szívesen járnak ide, mert az eladók nagyon kedvesek hozzájuk.

Eszternek és Szilvikének köszönöm a beszélgetést. Munkájukhoz sok sikert, családi életükben pedig soha el nem múló boldogságot kívánok:

Zrupkó Ferencné

Őseink nyomában

Három évszázad hatszázhetven oldalon. A Főzer család „emlékkönyve”

„A múltat tiszteld, s a jelent vele kösd a jövőhöz!”

Ezt a Vörösmarty idézetet olvashatjuk annak az igényes kivitelű, terjedelmes kötetnek az előszavában, amelyet 2013-ban vehettek kézbe a Főzer család leszármazottai. Főzer Vendel, a szerző-szerkesztő mintegy 10 évi kutató munka után jelentette meg a „Főzer József és leszármazottainak családtörténete, családfája” című kötetet. Munkájával méltán érdemelte ki 2014-ben az Aba-Novák Kulturális Központ Családkutató Klub pályázatának arany fokozatát.

Minden családkutatásnál felvetődik a kérdés, vajon mi adja az indítékot egy olyan munkához, melynek a kezdetekor még nem lehet látni, hová vezet, mennyi türelmet, kitartást, és nem kevés anyagi áldozatot igényel. Főzer Vendel bevezetőjéből megtudjuk, hogy egy porteleki búcsún elhangzott mondat jelentette a végső elhatározást, amikor unokahúga, Szaszko Erika így szólt hozzá: „Vendel bácsi, készítsünk már mi is a Főzer családról családfát.” A gondolat nem volt előzmény nélküli, hiszen édesapja elbeszélései nyomán már korábban fontos feljegyzések készültek a csalárról. 2003-ban mégis ennek a mondatnak hatására indult el Főzer Vendel – jelképesen és a valóságban is – a Főzer ősök nyomában...

Az első fénykép a Főzer elődökről az 1880-as évekből

A szerző Jászberényben született, és 16 éves koráig szülei szentimrei tanyáján élt. Bár már régóta Szolnokon él, máig meghatározó számára a szeretett szülőföld, a Jászság, amiről meghatóan szép vallomást olvashatunk: „Amikor eljöttem a Jászságból, szívemben ma-

gammal hoztam a jász föld szeretetét. Nemcsak a szívemben, a valóságban is. Szüleim szentimrei tanyájáról magammal hoztam egy lapát földet, egy tégladarabot, amelyen az őseim, szüleim, nagyszüleim és jómagam léptei is rajta maradtak. Telkemen a járdában helyeztem el. Ha belépek az utcáról, jászföldre lépek.” Ez a tisztelet és szeretet tükröződik a kötetből nem csupán a szülőföld, hanem a Főzer elődök, és a nagy család minden tagja iránt.

Amikor a kutatás elkezdődött, még a szerző sem gondolta, milyen sok élményt, kedves történetet, örömet, kudarcot, és számos új rokont, ismerőst tartogat ez az időutazás. Kezdetből komoly segítőtársak csatlakoztak hozzá, akikre mindig számíthatott a munka során. Kispálné Baranyi Aranka Jászboldogházáról, Főzer László pedig Jászberényből nyújtott nagyon sok segítséget, és sokat jelentett Szécsi Antalné Főzer Jolánka nyugalmazott tanítónő segítsége is, aki a porteleki iskolában még őt is tanította. Rajtuk kívül – szinte korlátlan lehetőségeivel – talán a számítógép volt a legfontosabb segítőtársa.

A kutatás elsődleges forrásai az anyakönyvek voltak. Főzer Vendel hamarosan állandó vendége lett a megyei levéltárnak Szolnokon, de kutatott a Jász Múzeumban, ezen túl pedig minden lehetséges helyen, ahol a Főzer család tagjai valaha éltek. Járt a parókiákat, ahol az eredeti anyakönyvek bejegyzéseit tanulmányozta, felkereste a temetőket, meglátogatta a templomokat – az emberi élet fordulóinak legfontosabb színhelyeit – melyek a családhoz kapcsolódtak. Állattartó őseit követve eljutott

Lajosmizsére, Kecskemétre, Albertirsára, Dabasra és Mántelekre, ahol egykor a boldogháziak közül is sokan legeltették állataikat. Az anyakönyvek mellett összeírások, földmegváltási lajstromok, végrendeletek alig olvasható sorait böngészte, s közben örült az új felfedezéseknek, és bábkódott, ha kérdéseire nem sikerült választ találni.

A fáradhatatlan kutatás nyomán hamarosan jelentős eredmények születtek. Elsőként a saját családfa készült el, melyhez a kiindulópontot az 1875-ben született nagyapa, Főzer Elek személye jelentette. Hosszú út, sok-sok kutatás vezetett innen az összülőhöz, Főzer Józsefhez, aki feltehetőleg a törökök elől menekülve érkezett Jászberénybe az 1600-as évek végén, az 1700-as évek elején. Sikeres lehetett a beilleszkedése, hiszen 1745-ben már földet váltott, redemptus lett. „Büszkén írhatom le, hogy családjunk, a családfa valamennyi leszármazottja a jász redemptusokhoz tartozik.” – írja a szerző. Az összülő Főzer József 14 gyermekéről már pontos adatokat talált, és innen egyenes ágon haladva kutatta a leszármazottakat – néhány esetben kitérőt téve egy-egy oldalág felé is.

Miközben szépen formálódott a családfa, Főzer Vendel arra kérte a leszá-

A nagyapa, Főzer Elek (jobb oldalon) katonatársaival 1896-ban Boszniában

mazottakat, írjanak magukról, családjukról, küldjenek fotókat, emlékeket. Ennek eredményeként lassan élettel telt meg az adatok, dokumentumok sokasága. Az élményszerű történetek és a gazdag fotóanyag pótolhatatlan érték-ként őrzi több nemzedék családtagjai életének fontos, derűs vagy szomorú pillanatait. Így vált családfából a *Fózer család emlékkönyvévé* a kötet, melyből az 1700-as évek elejétől napjainkig követhetjük a Jászságba települt család történetét.

A boldogházi szál Fózer Pál (sz.: 1863) ágán kapcsolódik a kiterjedt rokonsághoz. „Ez a hatalmas ág számomra teljesen ismeretlen volt.” – írja a szerző, majd hozzáteszi, mindaddig, míg nem találkozott Kispálné Baranyi Arankával, Fózer Pál dédunokájával, (Fózer Pál lánya Fózer Mária volt, az ő lánya pedig Bujdosó Baranyi Margit. Amikor B. Baranyi Antal feleségül vette, akkor költöztek Boldogházára). Aranka szinte fejből tudta a közeli rokonok adatait, és nagyon sok információt, emléket osztott meg a szerzővel. Családi levéltárában olyan értékes kincset is őríz, mint az 1868-ból származó *Arany korona imádságos könyv*, melynek lapjai több mint 140 év fontos családi eseményeinek bejegyzéseit tartalmazzák.

A kötetben a családi és levéltári dokumentumokat kiváló illusztrációs anyag egészíti ki. Nem csupán az egykori és mai családtagokat ismerhetjük meg, de bemutatásra kerülnek használati tárgyaik, gazdálkodási eszközeik, kedves tárgyaik is, visszaidézve a régi

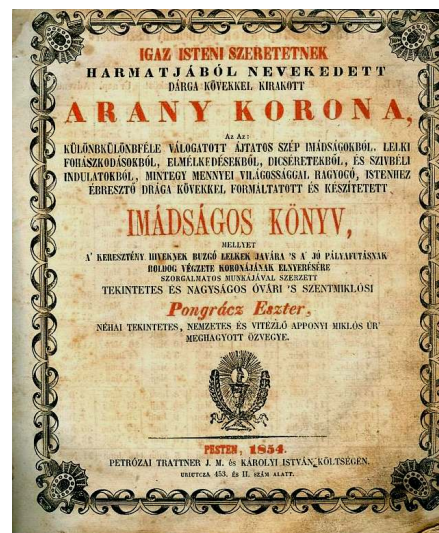
korok hangulatát, az elődök minden napjait. Nagy gondot fordít a szerző a történeti háttér bemutatására, megismerhetjük a Jászság történetének nagy sorsfordulóit, a Lehel kürt történetét, a redemptio háttérét. Közvetlen szavakkal, szinte észrevétlenül vezet be a kutatás módszertanába, hasznos tanácsokat adva a jövő kutatói számára is. Mindezt olyan természetességgel teszi, mintha kézenfogva vezetné biztonsággal és szeretettel az olvasót, a rokont, az érdeklődőt a családi kapcsolatok labirintusában, évszázadok útvesztőjén át.

Fózer Vendel a kutatás célját Nemeskürty István szép gondolatával fogalmazta meg: „A múltat nem lehet tőlünk elvenni, de csak akkor a miénk, ha ismerjük.” Ez a szándék vezette a kötet elkészítése során, melynek lapjain együtt lehetnek olyan családtagok is, akik a valóságban soha nem találkoztak, s olyanok is, akiket évszázadok választanak el egymástól. A tíz évig tartó munka során a számos érdekes történet, nyomozás, rejtélyek kibogozása mellett sok kedves ismeretség született. Az Angliában élő rokon, Gajdácsi Glória néhány sora pedig azt is érzékelteti, milyen élményt jelent egy-egy új információ a családról: „Amikor olvastam édesanyámnak küldött levelében a fényképről szóló részt, valami leírhatatlan bizsergés, öröm és csengőszó járta át a lelkemet. A két lány nevét olvasva valami egészen fura erő járta át a lelkemet, testemet, aurámat...Lehet, hogy nekem is altató kell ma este. Hatalmas izgalommal várom mielőbbi válaszát.”

Többek között az ilyen és hasonló történetek adják az örömet és a szépséget ennek a munkának.

A gondosan szerkesztett kötet melléklete a több részletből álló terjedelmes családfa, amely szemléletes és pontos képet ad a Fózer család leszármazásáról.

„Legyen ez a könyv minden leszármazott számára a Fózer család emlékkönyve.” Fózer Vendel ezekkel a szavakkal adta át a hatalmas munkát a családtagoknak, abban a reményben, hogy bizonyára lesz majd, aki folytatja a „családmeséket”. A

Az Arany korona imádságos könyv

Fózer család tagjai pénzzel nem mérhető gazdag örökséget kaptak ezáltal, olyat, amely méltó módon őrzi egy szorgalmas, gazdálkodással foglalkozó család három évszázadának történetét. Múlt, jelen és jövő egyszerre van jelen a kötet lapjain: „Az ősök kutatása, a családfakutatás során összegyűjtött írásos anyag, a leírt hagyományok, fényképek hídak képeznek múltunk és a jövőnk, gyermekeink unokáink, dédunokáink jövője között.”

A 670 oldalas kötet a családtörténeten túl öröklül hagyja olvasóinak a szülőföld, a múlt és az elődök tiszteletét és szeretetét is.

Papp Izabella

A szerző és testvérei
Balról jobbra: Fózer Balázs, Fózer Gizella,
Fózer Vendel, Fózer Tibor

A családtörténet folytatódik ...
Fózer Vendel unokájával,
Attilával

Nyolcvan éve szentelték fel a tápiói és a csíkosi Szent Vendel szobrot

**1935. október 20-án, Vendel napján különleges ünnepség részesei voltak a tápiói és csíkosi tanyavilág lakói. Ekkor szentelték fel mindkét határrészen a közadakozásból készült Szent Vendel szobrot. A korabeli Jász Hírlap terjedelmes cikkben számolt be a két-
tős ünnepségről. A nyolcvanadik évforduló alkalmából a cikk nyomán idézzük fel a jeles nap eseményeit.**

Szent Vendel faluja

A Szent Vendel szobrok jellegzetes alakjai a jászsági tájnak, ahol az állattartásnak mindig komoly hagyományai voltak. *Vendel* a legenda szerint skót királyfiként született, de életét az állatok gyógyításának szentelte, ezért vált az állattartó gazdák és pásztorok védőszentjévé.

Községünk nagy múltú állattartására utal, hogy a jászsági települések közül az egyetlen, ahol *három Szent Vendel szobor* található. Az elsőt a jakabi határrészen állították 1905-ben, amely egykorú pásztorviseletben ábrázolja az állatok védőszentjét. *Felirata:*

ISTEN DICSŐSÉGÉRE
ÁLLÍTTATTÁK A JAKABI
ÉS BOLDOGHÁZI
SZENT VENDEL TÁRSULAT
TAGJAI TÖBB JÓSZÍVŰ
EMBEREK ADOMÁNYAIBÓL
1905. JÚNIUS 1 JÉN
MEGÚJÍTTATOTT 1946-BAN

A jakabi festett Szent Vendel szobor – ma már sajnos kerítés nélkül

A csíkosi Szent Vendel szobor szentelése

1935. október 20-án Boldogháza határában egyszerre két szoborszentelésre került sor. Ekkor szentelték fel a csíkosi és tápiói Szent Vendel szobrot, mindkettőt a jászberényi Csák József kőművesmester készítette.

A csíkosi szobor szentelésén jelen volt a térség országgyűlési képviselője, dr. Antal István is. A tudósító így számolt be a nagy fontosságú eseményről: „Délelőtt 10 óra körül járt az idő, amikor dr. Antal István autója megérkezett a kutyinai kis templomhoz és iskolához. Oláh István olvasóköri elnök és Pócz Benedek alelnök lelkes szavakkal üdvözlötték a megjelent képviselőt, ki szeretettel viszonzta a szíves szavakat. Fecske Valér igen ügyes köszöntőt mondott, s egy gyönyörű virágcsokrot nyújtott át dr. Antal Istvánnak. Vas Irén dr. Kele István prelátusnak adott át szép csokrot.

Az ünnepély nagymisével kezdődött, amit dr. Kele István mondott. A nagymise után körmenetben vonultak az új Szent Vendel-szoborhoz, melyet dr. Kele István lendületes beszéd kíséretében megáldott. Beszédében a szentek tiszteletéről, Szent Vendel életéről, s emlékének megbecsüléséről szólt. Az egyházi szertartás után Oláh István köszönetet mondott a szobor keresztapjának, Juhász Istvánnak áldozatkészségéért. Erre a körmenet visszatért a templomba, s ott esőért imádkoztak. Az egyházi ünnepélyt társas ebéd követte az iskola tágas nagytermében, melyet a közönség zsúfolásig megtöltött. Ebéd közben Oláh István üdvözlő szavaira általános figyelem köztött dr. Antal István állott fel szólásra.”

A lap közli a képviselő beszédét, melyben megköszönte a meleg fogadtatást, és ismertette a kormány elkép-

zeléseit az Alföld anyagi és szellemi kultúrájának emelésére: „A kormány le fog küzdeni minden akadályt, s megtalálja a módját annak, hogyan segítsen az Alföld népén. A gazdádósságok rendezése folyamatban van, a hitbizomány reformja, a telepítés, az Alföld fásítása, az Alföld öntözésének problémája mind-mind megoldás alatt vannak.” – mondotta. Nem csoda, hogy szavait a krónikás szerint szűnni nem akaró taps és éljenzés fogadta. A jelenlévőket köszöntötte Muhoray Zoltán főjegyző, Juhász István ny. ezredes, mint a szobor keresztapja és dr. Koncsik Béla, aki a jászok összetartozását hangsúlyozta. Dr. Kele István pedig „mint lelki gazda” szólt a megjelentekhez.

A csíkosi szobor jászsági pásztorként ábrázolja Szent Vendelt. *Felirata:*

ISTEN DICSŐSÉGÉRE
ÉS Szent VENDEL
TISZTELETÉRE
ÁLLÍTTATTÁK
A JÁSZBERÉNYI
CSÍKOS-KUTYINAI RK.
SZENT VENDEL TÁRSULAT TAGJAI
ÉS A JÓSZÍVŰ ADAKOZÓK

A csíkosi Szent Vendel szobor

Ünnepség a tápiói Szent Vendel szobornál

Ezen a napon a tápiói határrészen is ünneplőbe öltözött emberek sokasága vette körül a skót herceget mintázó, virágokkal díszített Szent Vendel szobrot. Az egyházi szertartást *Fekete Béla* káplán végezte, aki megáldotta a szobrot. Utána körmeneten és nagymisén vettek részt a jelenlévők. A két szobor szentelése tehát egy időben történt, ezért dr. Antal István nem vehetett részt mindkettőn, de a tudósító feljegyezte: „*A Kutyinába igyekvő dr. Antal István államtitkár-képviselőnk kíséretével együtt pár percre megállott a tápiói szobor mellett összesereglett polgárok előtt, s velük nagyon kedvesen elbeszélgetett.*”

Az egyházi szertartás után a mintegy százfős vendégsereget Benke Sándor tanyájában látták vendégül, ahol több ünnepi beszéd hangzott el. *Baranyi Béla*, az olvasókör elnöke felajánlotta az olvasókör helyiségét a Szent Vendel társulat használatára. *Fekete Béla* káplán a vallásos, hazafias élet és a szegények pártfogolásának fontosságáról szólt, *Bódi János* pedig Szent Vendel életéről beszélt. Nagy Frigyes köszönetet mondott a lelkes-

nek, Benke Sándornak és külön Csák Józsefnek „*a gyönyörű szobor művészi kiviteléért.*” *Fejes Vilma* tanítónő a magyar ipar pártolására hívta fel a figyelmet. A csíkosi ünnepségről közben megérkezett Fazekas Ágoston főjegyző, aki nagy elismeréssel szólt a tápiói gazdákról: „*Ennek a tanyavideknek a népe különben is tanulni vágyó és a korral haladó nép, lelkesedik a legszentebb eszméért, minek következménye nem lehet más, mint-*

hogy anyagi és szellemi kulturában egyre jobban és jobban emelkedik.”

Az újságíró a cikk végén megjegyezte, hogy a szobor talapzatában elhelyeztek egy névsort, amely tartalmazza az adományozók nevét. Ennek a közlésnek a szobor áthelyezésekor nagy jelentősége volt.

65 év múlva...

Amikor a tápiói Szent Vendel szobrot avatták, senki nem gondolhatta, hogy 65 év elteltével ismét sor kerül az avatására, de már az új helyén, a község központjában.

A millenniumi év lelkes készülődése során felmerült, hogy az elhanyagolt környezetben lévő, alig látogatott szobrot a községben helyezték el. A képviselőtestület és az egyháztanács támogatásával és a lakosok lelkes munkája nyomán elkészült az új talapzat, megszépült a környezet. A felújított szobor 15 évvel ezelőtt, 2000. október 20-án szép ünnepség keretében került felszentelésre – immár másodszor. Régi szokás szerint a szobor névrokona, Kispál Vendel

két demizson vörös borral vendégelte meg a jelenlévőket. A keresztapai tisztségét *Sas Lajos* vállalta, és nem maradt el a hagyományos Vendel napi birkapörkölt sem. A felújított szobor felirata:

ISTEN DICSŐSÉGÉRE
ÉS SZENT VENDEL
TISZTELETÉRE
ÁLLÍTTATTÁK
AZ ALSÓBOLDOGHÁZAI
ÉS TÁPIÓI HÍVEK KÖZADAKOZÁSÁBÓL
1935. OKTÓBER 20.

A MILLENNIUM TISZTELETÉRE
FELÚJÍTTA
JÁSZBOLDOGHÁZA
KÖZSÉG LAKOSSÁGA
2000. OKTÓBER 20.

A tápiói Szent Vendel szobor a község központjában a felállítás után

A szobor áthelyezése során az 1935-ös újságcikk nyomán sikerült megtalálni a talapzatában elhelyezett palackot, amely a 111 adományozó lakos mellett dr. Kele István esperes plébános és Friedvalszky Ferenc, Jászberény polgármestere nevét is megőrizte.

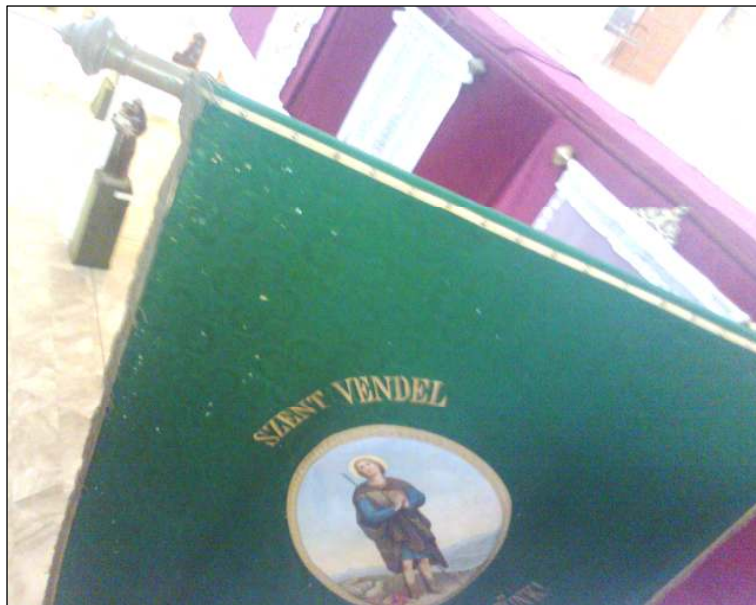
A Szent Vendel társulatok emléke

Mint a korabeli újságcikk és a szobrok felirata is utal rá, Boldogházán sokáig működtek *Vendel társulatok*, melyek feladata a szobrok ápolása, gondozása volt. Vendel napján a szentmise után minden évben kivonultak, megkoszorúzták a szobrot, majd közös vacsorán vettek részt, ahol a hagyományos menü a birkapörkölt volt.

A Vendel társulatok máig fennmaradt emléke az a különlegesen szép zászló, melyet községünk egyházi kiállítóhelye őriz. A zászlót bemutatták a megyei egyháztörténeti kiállításon Szolnokon is. A nagyméretű, zöld selyem zászló egyik oldalán Szent Vendel, másik oldalán Szent Imre ábrázolása látható.

A Vendel társulatok ma már nem működnek a községben, de minden évben a Vendel naphoz közeli vasárnapon szentmise után a hívek felkeresik a Szent Vendel szobrokat, a plébános úr megszenteli, és közös imával kéri, óvja az állatokat és gazdáit minden bajtól, betegségtől.

A szép hagyomány ilyen módon tovább él, és őrzi a szobrot állító elődök emlékét is.

A boldogházi Szent Vendel társulat zászlaja

Papp Izabella

Gólyahír

*„Azért mert szerettek, jöttem a világra, s lettem új fény,
csillag, szülők boldogsága.*

*Szeressetek engem igaz szeretettel, a kincsetek vagyok,
pici kincs, de ember!”*

Dancz Dóra

2015. szeptember 26.

Szülők:
Szörös Szilvia -
Dancz Péter

Dudás Noémi

2015. október 17.

Bagi Tímea
Dudás Zoltán

Sok örömet és boldogságot kívánunk az
újszülötteknek és családjuknak!

Anyakönyvi hírek

Takács Andrea - Darók Viktor
2015. szeptember 12.

Csathó Ilona - Sándor Gábor Imre
2015. szeptember 12.

Répási Mária - Kispál Tamás
2015. szeptember 12.

Komjáti Klaudia - Asztalos Gábor
2015. október 10.

Bartvai Annamária -- Bozsik Zoltán
2015. október 17.

Búcsúznak

Nagy Istvánné	1925-2015
Gerhát Lászlóné	1939-2015
Papp Ferenc	1928-2015
Fityó József	1943-2015
Bazsó Józsefné	1953-2015
Racs Bálintné	1935-2015
Klinkó Józsefné	1930-2015

Velünk történt ...

Négy generáció emlékezik őseire

A Szasztkó találkozóról

A Szasztkó család a jászberényi tanyavilágból származik. A családfát napjainktól az 1700-as évekig tudtuk visszavezetni. A szeptember 19-én tartott ünnepség alkalmával az 1866-ban született *Szasztkó Antal* családját gyűjtöttük össze, ami igen népesre sikerült, hiszen körülbelül 120 leszármazottja és családtagja vett részt a találkozón.

Szám szerint ez a második Szasztkó találkozó volt, az elsőt Újszászon tartottuk 14 évvel ezelőtt. Most Boldogházára esett a választásunk, hiszen egy csikosi nagycsaládról van szó. Szasztkó Antal és felesége egy csikosi tanyán élt és gazdálkodott. Nyolc fiúgyermekük született, közülük egy sajnos fiatalon elhalálozott. Hét fiú alapított családot, hatan közülük földműveléssel és gazdálkodással foglalkoztak, és valamennyien itt telepedtek meg. Tanyáik Alsóboldogházától Csíkoson keresztül Újszász határáig helyezkedtek el, amelyeket egy-két kilométer, sőt némelyiket csak néhány száz méter választott el egymástól. A családból egy fiú, a cipésmester Újszászon élt.

A hét fiútestvérnek 24 leszármazottja született, ők az *unokatestvérek*, akik édesapáik után valamennyien a Szasztkó nevet viselték. Közülük jelenleg tizenketten élnek, akik családjukkal együtt mindannyian eljöttek erre a szép ünnepségre.

A következő lépcsőfok a családfán a dédunokák, akikhez e sorok írója is tartozik. Számításaim szerint harminckilencen születtünk ebbe a családba. Mi vagyunk az a generáció, akik még

elég jól ismerjük egymást, sőt ismerjük egymás szüleit, nagyszüleit - vagyis az egész Szasztkó családot. Erre a találkozóra elhoztuk gyermekeinket, unokáinkat, hogy ők is megismerhessék gyökereiket, lássák, és érezzék ennek a családnak az összetartó erejét, értékrendjét és hagyományait. Természetesen részt vett az ünnepi eseményen a legidősebb, 90. évében járó családtagunk, aki szintén a Szasztkó Antal nevet viseli. És itt volt a legkisebbek, a szépunokák népes serege is.

Ez az időjárás által is kegyelt szép nap a portelegi temetőben kezdődött, őseink nyughelyénél. Ezután szentmi-

sén vettünk részt a boldogházi templomban, ahol szeretettel és tisztelettel emlékeztünk minden elhunyt családtagunkra. Majd következett a nap derűsebb része: összegyűltünk, bemutakoztunk, „ismerkedtünk”, régi fotókat nézegettünk, családtörténeti előadást hallgattunk. Mindezt megkoronázta egy nagyon finom ebéd, amit jókedvű beszélgetések, emlékezések, nótázások követtek. Hiszen a derű és a jókedv ritkán hagyta el ezt a családot. Köszönet a szervezőknek és minden résztvevőnek!

Mártáné Besenyi Magdolna

Rekorder a konyhakertben

Hatalmas méretű tökök termettek az idén **Bathó Lajos** Bocskai utcai lakos kertjében. Ekkora méretű termésekre nem volt még példa mióta kertészkedik. Elmondása szerint a növények semmi „különleges kezelést” nem kaptak, ugyanúgy gondozta mint a többi.

A tekintélyes példányok mérlegre is kerültek és a legnagyobb –a képen előtérben – 62 kg-ot nyomott, úgyhogy a gazdának segítséget kellett hívni, hogy el tudja szállítani. A rekorder mellett három másik is igyekezett a növekedésben, de ezek példányok „mindössze” 30-35 kg –ot értek el.

gk

Mosószer vadgesztenyéből!

Igen, vadgesztenyéből! A vadgesztenye magas triterpén-szaponin tartalmú, amely alkalmas ruhák tisztítására is.

Kipróbáltuk, működik!

De hogyan mossunk vadgesztenyével?

A legegyszerűbb megoldás, ha 5-6 vadgesztenyét éles késsel négybe vágsz, és kis vászon zsákocskába vagy egyszerűen egy zokniba erősen belekötöd. A gesztenye külső héjára nincs szükség, ezt le is dobja magáról könnyen a gesztenye, de ha rajta marad, az sem befolyásolja a mosást, mert nem eresztí a színét 60 fokon sem. Van munkásabb megoldás is, és ez sokkal hatékonyabb. Meg kell szabadítani a gesztenyét a barna héjuktól. Az egyben maradt belső fehér részt késsel fel kell vágni kisebb darabokra. 1 liter forrásban lévő vízhez adunk 6-8 gesztenyét, majd 10 percig főzzük. Kihűlés után le kell szűrni, és máris mosásra fel. Kicsit krumpli szaga van, de ettől nem kell félni.

Mit lehet és mit nem lehet mosni vele?

Tapasztalat alapján selyem és gyapjú kivételével minden mosható vele! Színes ruhákat nem fakítja ki. Ha fehérre mosok vele, egy kis mosószódát vagy konyhai szóda-bikarbónát szoktam még mellé tenni. Öblítőt viszont a szokásos bolti szoktam használni, bár szaga nincs a ruhának, én szeretem, ha illatozik kicsit. Mosás egyszerű, olyan mint a folyékony mosószer. Körülbelül 1 decilitert kell adni a gépi mosáshoz, de alkalmas kézi mosásra is.

De miért is jó vadgesztenyével mosni?

- Mert tiszta lesz tőle a ruha.
- Pénzt spórolunk vele.
- Időt is spórolunk vele, mert 2 óra alatt laza 7 litert csinálunk a szakköröseimmel.
- Ha ismered a mosódiót, esetleg használod is, tudod, hogy az is hasonló természetes tisztítószer, de míg az több ezer kilométerről jön be hozzánk, addig a gesztenyéért csak le kell hajolni, séta vagy kirándulás közben egy szatytorral összeszedni mennyire megterhelő a bolygónk számára? És mennyire megterhelő messzi keletről vízen és szárazföldön kilótonnaszámmra áthordani Európába annak a távoli mosódiófának a termését? Gondolj bele! Ezek a szállító járművek mennyi gázolajat, benzint használnak el, és az égéstermékkel milyen mértékben szennyezik a vizet, levegőt és a földet?

Először megpucoltuk:

És most jöjjön a tapasztalat!

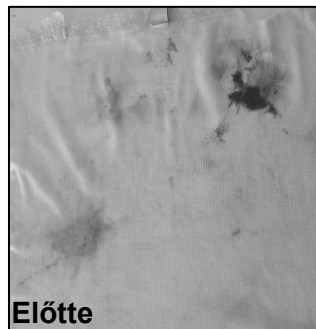
Természetismeret szakkörön „gyártottunk” pár liter gesztenyemosszert a gyerekekkel.

Majd otthon ki is próbáltam:

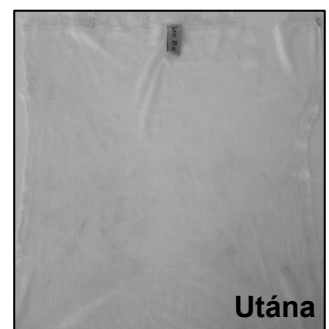
Az első képen sárral, fűvel, és paradicsommal összekent fehér ruhát láthatunk mosás előtt.

A második képen pedig a már kimosottat.

Utána kifőztük

Előtte

Utána

Nem azt mondom, hogy 100%-ban tökéletesre mossa, de egy próbát szerintem mindenkinek megér! Vadgesztenyére fel!

Készítette:
Szendrei Péter
biológiai tanár

Velünk történt ...

Kedves Olvasóink!

Velünk történt... rovatunkba ez évben is várjuk azokat a közlendőket, amelyeket másokkal is szívesen megosztanának.

Az írások leadásának határidejét minden lapszámban közöljük.

Gasztroangyal jelenti

Receptek Anditól...

Diós bundában sült halfilé

Az iskolával karöltve évek óta úgynevezett egészség-tartunk. Erre mindig október végén kerül sor. Minden évben próbáltunk mást kitalálni, új ízekkel megismertetni a gyerekeket. Az idén az omega zsírsavaké a főszerep.

Különböző magvakat kóstoltunk nyersen és péksütemény formájában, és a halat is másképpen készítettük el.

Ebben segítségünkre volt Ország Péter, aki a Unilever üzletkötője és egyben szakács is.

Október 22-én szemléltette számunkra az aznapi menüt, amely Minestrone leves és diós bundában sült halfilé, barna rizs gombával és céklasaláta. Desszertként kölespuding készült.

Én a diósbundában sült halfilét ajánlanám.

Elkészítés:

A halfilét először megsózom. Elkészítem a zsemlemorzsával elkevert diót (1/3 dió, 2/3 zsemlemorzsa).

A halat megforgatom lisztben, tojásban és a diós prézliben.

Bőséges olajban kisütöm. Ki lehet próbálni köretként hozzá a barna rizst is. Vigyázni kell, mert a barna rizs főzése tovább tart és több vizet igényel.

Ráczné Baráth Andrea

Rólunk írták...

A Magyar Közlekedési Klub Hírlevele
VIII. évfolyam 67-68. szám.
2015. augusztus-szeptember

Jászboldogházán jártunk

Ez év augusztus 8-án a Magyar Közlekedési Klub néhány tagja Jászboldogházára látogatott a helyi Faluvédő és Szépítő Egyesület meghívására. A Városkapu díj átadására a Tájházban került sor, melyet a polgármester is megtisztelt. Májusi számunkban írtunk a

versenyéről, melynek az volt a célja, hogy ösztönözzük a lakosokat, utasokat hogy érezzék magukénak a vasútállomást, és szépítsék, hogy az minél méltóbb Városkapu legyen a településükhöz. Sajnos százával látunk állomásokat, sokszor milliárdos épületeket elpusztulni, ami ellen e kis díjjal is próbálunk tenni. A fogadtatás mutatja, hogy folytatnunk kell ezt a munkát, és előteremteni a forrást a jövő évi verseny meghirdetésére is.

S mi a boldogházi siker titka? Talán csak annyi, hogy a helyi civilek munkáját legalább annyira tiszteli az önkormányzat, mint amilyen terjedelemben lapról lapra nyilvánosságot kapnak a helyi újságban. Ajánljuk szíves figyelmükbe a teljes 1,5 oldalas cikket! Cikk a jászboldogházi Faluújságban

Könyvtári Hírek

Októberben az őszi könyvtári napok keretében az alábbi programokat szerveztük a könyvtárban:

Egészségünk érdekében! címmel egészségügyi szűrővizsgálatokat (vérnyomás- vércukor mérést) végzett Faragó Józsefné védőnő.

Otthon az édesanya: A Baba-mama klub keretében a családtagmozgatói ellátásokról Nagy Valéria tájékoztatta a résztvevőket.

A 2. osztályos tanulókkal és osztályfőnökünkkel Gerhát Károlyné tanító nénivel a Tájházba látogattunk, ahová igazgató úr is elkísért minket.

A sétát egybekötöttük a Magyar Szabadidősport Szövetség által hirdetett Világgyalogló nap programjával, melynek célja a gyaloglás, mint sport népszerűsítése, és séta közben ismerkedjünk a helyi nevezetességekkel. Így utunk során megnéztük a Szent Vendel Szobrot, a Szent Család Római Katolikus Templomot, majd a strandot érintve érkeztünk meg a Tájházba.

A könyvtári hét alkalmából hirdetett Netes játékban sokan rész vettek. Rejtvényfejtésben jeleskedtek a gyerekek.

Folyamatosan érkező új könyvekkel várom az olvasókat.

Pappné Turóczi Henrietta könyvtáros

3. o.

4. o.

5. o.

6. o.

7. o.

8. o.

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Rendszeres és alkalmi szerzőink figyelmébe ajánljuk,
 hogy a következő lapszámunk
 a karácsonyi ünnepek előtt jelenik meg.

A kéziratokat és a fotókat **2015. december 7-ig**
 kérjük eljuttatni a szerkesztőkhöz.

A beküldött írások változtatásának jogát
 -terjedelmi okokból- a szerkesztőség fenntartja.

E-mail: faluujság@jaszboldoghaza.hu

Boldogházi HÍREK

Felelős szerkesztő:
Konkoly Béláné

Szerkesztők:
Papp Izabella
Zrupkó Ferencné

Tervezőszerkesztő
Gerhát Károly
 Felelős kiadó:
Községi
Önkormányzat

Készült:
 Polgármesteri
 Hivatal Jászboldogháza